

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 83

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

62. évfolyam

2019. március 25.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/472 rendelete (2019. március 19.) a nyugati vizekben és a szomszédos vizekben halászott állományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, az (EU) 2016/1139 és az (EU) 2018/973 rendelet módosításáról, valamint a 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/473 rendelete (2019. március 19.) az Európai Halászati Ellenőrző Hivatalról 18
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/474 rendelete (2019. március 19.) az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendelet módosításáról 38

IRÁNYELVEK

- ★ A Tanács (EU) 2019/475 irányelve (2019. február 18.) a 2006/112/EK és a 2008/118/EK irányelvnek az olasz Campione d'Italia településnek és a Luganói-tó olaszországi vizeinek az Unió vámterületébe, valamint a 2008/118/EK irányelv területi hatálya alá történő bevonása érdekében történő módosításáról 42

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/472 RENDELETE

(2019. március 19.)

a nyugati vizekben és a szomszédos vizekben halászott állományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, az (EU) 2016/1139 és az (EU) 2018/973 rendelet módosításáról, valamint a 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezménye – amelynek az Unió részes fele – rendelkezik állományvédelmi kötelezettségekről, beleértve azt a kötelezettséget is, hogy a halászott fajok állományméretét a maximális fenntartható hozamot (a továbbiakban: az MFH) biztosító szinten kell fenntartani vagy arra a szintre kell helyreállítani.
- (2) Az Egyesült Nemzetek fenntartható fejlődéssel foglalkozó 2015. évi, New Yorkban tartott csúcstalálkozóján az Unió és tagállamai kötelezettséget vállaltak arra, hogy 2020-ig hatékonyan szabályozzák a halászatot, véget vetnek a túlhalászásnak, az illegális, nem bejelentett és szabályozatlan halászatnak, valamint a destruktív halászati gyakorlatoknak, és a tudományon alapuló gazdálkodási terveket hajtanak végre annak érdekében, hogy a lehető legrövidebb idő alatt helyreállítsák a halállományokat legalább arra a szintre, amely képes az MFH biztosítására a biológiai jellemzőik által meghatározott módon.
- (3) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban meghatározza a közös halászati politika (a továbbiakban: a KHP) szabályait. A KHP-nek hozzá kell járulnia a tengeri környezet védelméhez, a gazdaságilag hasznosított valamennyi faj esetében folytatott fenntartható gazdálkodáshoz és különösen a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 1. cikkének (1) bekezdésében előírt 2020-ig elérendő jó környezeti állapot eléréséhez.
- (4) A KHP célkitűzése többek között annak biztosítása, hogy a halászat és az akvakultúra környezeti szempontból hosszú távon fenntartható legyen, valamint a halászati gazdálkodás vonatkozásában az elővigyázatossági megközelítés és az ökoszisztéma-alapú megközelítés alkalmazása.

⁽¹⁾ HL C 440., 2018.12.6., 171. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. február 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. március 5-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

- (5) A KHP célkitűzéseinek elérése érdekében adott esetben számos szükség szerinti védelmi intézkedést kell elfogadni bármilyen kombinációban, például többéves terveket, technikai intézkedéseket, valamint a halászati lehetőségek meghatározását és kiosztását.
- (6) Az 1380/2013/EU rendelet 9. és 10. cikke szerint a többéves terveknek tudományos, műszaki és gazdasági szakvéleményeken kell alapulniuk. Az említett rendelkezésekkel összhangban az e rendelet által létrehozott többéves tervnek (a továbbiakban: a terv) célkitűzéseket, egyértelmű időkeretbe foglalt mennyiségi célértékeket, állományvédelmi referenciapontokat, biztosítékokat, valamint a nem szándékos fogások elkerülésére és csökkentésére, illetve a tengeri környezetre – különösen a sérülékeny élőhelyekre és a védett fajokra – gyakorolt hatás lehető legnagyobb mértékű csökkentésére szolgáló technikai intézkedéseket kell tartalmaznia.
- (7) E rendeletnek figyelembe kell vennie a legkülső régiókban használt kisüzemi és part menti halászhajók méretéből fakadó korlátozásokat.
- (8) A „rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemény” alatt olyan, a legfrissebb tudományos adatok és módszerek által alátámasztott, nyilvánosan elérhető tudományos szakvélemény értendő, amelyet uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület bocsátott ki vagy vizsgált felül.
- (9) A terv hatálya alá tartozó állományokra vonatkozóan a Bizottságnak a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményt kell beszereznie. Ennek érdekében egyetértési megállapodásokat köt a Nemzetközi Tengerkutató Tanáccsal (ICES). Az ICES vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által kibocsátott tudományos szakvéleménynek a terven kell alapulnia, és meg kell jelölnie különösen az F_{MFH} és a biomassza-referenciapontokat, azaz az MFH $B_{trigger}$ és B_{lim} értékét. Ezeket az értékeket meg kell jelölni az adott állományokra vonatkozó szakvéleményben és adott esetben bármely egyéb, nyilvánosan elérhető tudományos szakvéleményben, például az ICES vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által kibocsátott egyes halászatra vonatkozó szakvéleményben.
- (10) A 811/2004/EK ⁽⁵⁾, a 2166/2005/EK ⁽⁶⁾, a 388/2006/EK ⁽⁷⁾, az 509/2007/EK ⁽⁸⁾ és az 1300/2008/EK ⁽⁹⁾ tanácsi rendelet meghatározza a szürke tőkehal északi állományainak, a Kantábriai-tengerben és az Ibériai-félsziget nyugati részén élő déli szürketőkehal-, illetve norvéghomár-állományoknak, a Vizcayai-öböl nyelvhalállományának, a La Manche csatorna nyugati részén élő nyelvhalállományának, a Skóciától nyugatra fekvő terület heringállományának, valamint a Kattegatban, az Északi-tengerben, a Skóciától nyugatra fekvő területen és az Ír-tengerben élő tőkehal állományainak kiaknázására vonatkozó szabályokat. Ezeket és más tengerfenéken élő állományokat vegyes halászat keretében halásszák. Ezért helyénvaló egy egységes többéves terv létrehozása, amely figyelembe veszi az ilyen technikai kölcsönhatásokat.
- (11) Ezen túlmenően ilyen többéves tervet alkalmazni kell a tengerfenéken élő állományokra és azok halászatára a nyugati vizeken, ideértve mind az északnyugati, mind a délnyugati vizeket. Ezek az állományok a hengeres testű halak, a lapos testű halak és a porcos halak, valamint a norvég homár (*Nephrops norvegicus*), amelyek a vízoszlop alján vagy annak közelében élnek.
- (12) Bizonyos tengerfenéken élő állományok kiaknázása egyaránt történik a nyugati vizeken és a szomszédos vizeken. Ennélfogva a főleg a nyugati vizeken kiaknázott állományokra vonatkozó célokkal és biztosítékokkal kapcsolatos terv rendelkezéseinek hatályát a nyugati vizeken kívüli területekre is ki kell terjeszteni. Ezenkívül a nyugati vizeken is jelen lévő, de elsősorban azokon kívül kiaknázott állományok esetében szükséges meghatározni az említett állományok fő kiaknázási területének számító, nyugati vizeken kívüli területekre vonatkozó többéves tervekben szereplő célokat és biztosítékokat, kiterjesztve a többéves tervek hatályát oly módon, hogy azok a nyugati vizekre is vonatkozzanak.
- (13) A terv földrajzi hatályának az ICES vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület állományokra vonatkozó legfrissebb tudományos szakvéleményében megjelölt állományok földrajzi eloszlásán kell alapulnia. A jövőben szükség lehet az állományok tervben meghatározott földrajzi eloszlásának megváltoztatására vagy az újabb tudományos információk fényében, vagy pedig az állományok

⁽⁵⁾ A Tanács 811/2004/EK rendelete (2004. április 21.) az északi szürketőkehal-állomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról (HL L 150., 2004.4.30., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 2166/2005/EK rendelete (2005. december 20.) a Kantábriai-tenger és az Ibériai-félsziget nyugati részének déli szürketőkehal- és norvéghomár-állományának helyreállítását célzó intézkedésekről, valamint a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 850/98/EK rendelet módosításáról (HL L 345., 2005.12.28., 5. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 388/2006/EK rendelete (2006. február 23.) a Biscay-öböl nyelvhalállományának fenntartható kiaknázására vonatkozó többéves terv létrehozásáról (HL L 65., 2006.3.7., 1. o.).

⁽⁸⁾ A Tanács 509/2007/EK rendelete (2007. május 7.) a La Manche csatorna nyugati része nyelvhalállományának fenntartható kiaknázására vonatkozó többéves terv létrehozásáról (HL L 122., 2007.5.11., 7. o.).

⁽⁹⁾ A Tanács 1300/2008/EK rendelete (2008. december 18.) a Skóciától nyugatra fekvő területen élő heringállományra és az állomány halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról (HL L 344., 2008.12.20., 6. o.).

vándorlása miatt. A Bizottságot ezért fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az állományok tervben meghatározott földrajzi eloszlásának kiigazításáról, ha az ICES vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület változást jelez az érintett állományok földrajzi eloszlásában.

- (14) Amennyiben közös érdekű állományokat harmadik országok is kiaknáznak, az Uniónak tárgyalásokat kell kezdenie ezen harmadik országokkal annak biztosítása érdekében, hogy azok az említett állományokkal fenntartható módon, az 1380/2013/EU rendeletben, különösen 2. cikkének (2) bekezdésében és az e rendeletben meghatározott célkitűzéseknek megfelelően gazdálkodjanak. Ha nem jön létre hivatalos megállapodás, az Uniónak minden erőfeszítést meg kell tennie, hogy a fenntartható gazdálkodás lehetővé tétele érdekében közös szabályokról állapodjanak meg ezen állományok halászatát illetően, elősegítve ezáltal, hogy az uniós szereplők egyenlő feltételekkel vehessenek részt ezen állományok halászatában.
- (15) A terv célkitűzése, hogy hozzájáruljon a KHP célkitűzéseinek megvalósításához és különösen a célállományokra vonatkozó MFH eléréséhez és fenntartásához, a fogási korlátok által érintett tengerfenéken élő állományokra vonatkozó kirakodási kötelezettség végrehajtásához, valamint ahhoz, hogy megfelelő életszínvonalat biztosítsanak azok számára, akiknek a megélhetése a halásztól függ, a part menti halászat és a társadalmi-gazdasági szempontok figyelembevételével. A tervnek továbbá a halászati gazdálkodás tekintetében az ökoszisztéma-alapú megközelítést kell alkalmaznia annak érdekében, hogy a halászati tevékenységek tengeri ökoszisztémákra gyakorolt kedvezőtlen hatásai lehető legkisebbek legyenek. Összhangban kell állnia az uniós környezetvédelmi jogszabályokkal, különösen a jó környezeti állapot 2020-ig történő elérésére irányuló célkitűzéssel (a 2008/56/EK irányelvnek megfelelően), valamint a 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁰⁾ és a 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽¹¹⁾ célkitűzéseivel. A tervnek továbbá részletesen meg kell határoznia a nyugati vizek uniós vizein a kirakodási kötelezettség végrehajtását minden olyan faj állományai tekintetében, amelyekre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik.
- (16) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy a halászati lehetőségeket az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében megállapított célkitűzésekkel összhangban kell meghatározni, és azoknak meg kell felelniük a többéves tervekben meghatározott céloknak, időkereteknek és rátáknak.
- (17) Az MFH elérésére és fenntartására vonatkozó célkitűzésnek megfelelő halászati mortalitás célértékét (a továbbiakban: az F) célszerű az MFH-nak megfelelő értékek tartományaként (a továbbiakban: az F_{MFH}) meghatározni. Ezekre a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményen alapuló tartományokra a tudományos szakvélemények változásainak figyelembevételéhez szükséges rugalmasság biztosítása, a kirakodási kötelezettség végrehajtásához való hozzájárulás, valamint a vegyes halászat jellemzőinek figyelembevétele érdekében van szükség. Az F_{MFH} tartományok kiszámítását elsősorban az ICES-nek – különösen a fogásmennyiségre vonatkozó rendszeres szakvéleménye keretében – vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testületnek kell elvégeznie. A terv szerint a tartományokat olyan módon kell megállapítani, hogy hosszú távon az MFH-hoz képest legfeljebb 5 %-os hozamcsökkenést eredményezzenek. A tartomány felső határa úgy került meghatározásra, hogy legfeljebb 5 % legyen annak valószínűsége, hogy az állomány a B_{lim} érték alá csökken. E felső határértéknek meg kell felelnie az ICES „irányadó szabályának” is, amelynek értelmében, amennyiben a szaporodóképes biomassa vagy az abundancia rossz állapotú, az F értéket olyan szintre kell csökkenteni, amely nem haladja meg azt a felső határt, amely megegyezik az F_{MFH} pontértékkel, megszorozva a szaporodóképes biomasszával vagy az abundanciával a teljes kifogható mennyiség (a továbbiakban: a TAC) évében, elosztva az MFH $B_{trigger}$ értékkel. Az ICES ezeket a szempontokat és ezt az irányadó szabályt alkalmazza a halászati mortalitásról és a fogási lehetőségekről szóló tudományos szakvéleménye kibocsátásához.
- (18) A halászati lehetőségek meghatározása céljából meg kell állapítani az F_{MFH} tartomány tekintetében egy felső küszöbértéket normál használat esetére, valamint – feltéve, hogy az adott állomány jó állapotban lévőknek tekinthető – egy bizonyos esetekre vonatkozó felső határt. A halászati lehetőségek csak akkor határozhatók meg a felső határnál, ha tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján erre szükség van vegyes halászat esetén az e rendeletben megállapított célkitűzések eléréséhez, vagy az állomány fajon belüli vagy fajok közötti dinamikák által okozott komoly károsodásának elkerülése érdekében, vagy azért, hogy a halászati lehetőségek évenkénti változásait korlátozni lehessen.
- (19) Az érintett tanácsadó testület számára lehetővé kell tenni, hogy olyan irányítási megközelítést ajánljon a Bizottságnak, amely az e rendeletben felsorolt, valamely adott állomány halászati lehetőségeiben bekövetkező éves változások korlátozására törekszik. A Tanács számára lehetővé kell tenni, hogy figyelembe vegye ezeket az ajánlásokat a halászati lehetőségek meghatározásakor, feltéve, hogy az említett halászati lehetőségek megfelelnek a terv szerinti céloknak és biztosítékoknak.
- (20) Azon állományok esetében, amelyeknél rendelkezésre állnak az MFH-ra vonatkozó célértékek, valamint a védőintézkedések alkalmazása céljából állományvédelmi referenciapontokat kell meghatározni, amelyeket a halállományok esetében a szaporodóképes állomány biomasszájának küszöbszintjei, a norvég homár esetében pedig az abundancia küszöbszintjei fejeznek ki.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

⁽¹¹⁾ A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

- (21) Megfelelő védőintézkedéseket kell előírni arra az esetre, ha az állomány mérete e szintek alá esik. A védőintézkedéseknek magukban kell foglalniuk a halászati lehetőségek csökkentését és konkrét állományvédelmi intézkedéseket, ha a tudományos szakvélemény szerint korrekciós intézkedésekre van szükség. Ezeket az intézkedéseket egyéb megfelelő intézkedésekkel kell kiegészíteni, például az 1380/2013/EU rendelet 12. cikke szerinti bizottsági intézkedésekkel vagy az említett rendelet 13. cikke szerinti tagállami intézkedésekkel.
- (22) Lehetővé kell tenni a norvég homárra vonatkozó TAC-nak a négy konkrét gazdálkodási területen történő olyan meghatározását, amely megfelel az egyes funkcionális egységek számára megállapított fogási korlátok és az egyes gazdálkodási területekhez tartozó funkcionális egységeken kívüli statisztikai négyeszőgek összegének. Ez azonban nem zárhatja ki a konkrét funkcionális egységek védelmét célzó intézkedések elfogadását.
- (23) A tengerek biológiai erőforrásainak védelemére és fenntartható kiaknázására vonatkozó regionális megközelítés alkalmazása érdekében helyénvaló gondoskodni arról, hogy a nyugati vizeken valamennyi állomány tekintetében technikai intézkedéseket lehessen hozni.
- (24) A La Manche csatorna nyugati részén élő nyelvhalra vonatkozó, a halászati erő kifejtés korlátozását célzó rendszer a halászati lehetőségek megállapítását kiegészítő, hatékony irányítási eszköznek bizonyult. Az ilyen halászati erő kifejtés korlátozását ezért a terv keretein belül fenn kell tartani.
- (25) Amennyiben a rekreációs célú halászból eredő mortalitás jelentős hatással van egy MFH alapján kezelt állományra, lehetővé kell tenni a Tanács számára, hogy megkülönböztetésmentes korlátozásokat határozzon meg a rekreációs halászok számára. E korlátok meghatározásakor a Tanácsnak átlátható és objektív kritériumokra kell hivatkoznia. A tagállamoknak adott esetben meg kell hozniuk a szükséges és arányos intézkedéseket az adatok nyomon követése és összegyűjtése érdekében a rekreációs célú halászat keretében megvalósított fogások tényleges szintjének megbízható becsléséhez.
- (26) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség teljesítése érdekében a tervnek további gazdálkodási intézkedéseket is elő kell írnia, amelyeket az említett rendelet 18. cikkének megfelelően pontosabban meg kell határozni.
- (27) A közvetlen gazdálkodási érdekeltséggel bíró tagállamokból érkező közös ajánlások benyújtásának határidejét az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően kell meghatározni.
- (28) Az 1380/2013/EU rendelet 10. cikkének (3) bekezdésével összhangban rendelkezni kell arról, hogy a Bizottság tudományos szakvélemények alapján időszakosan értékelje e rendelet alkalmazásának megfelelőségét és hatékonyságát. A tervet 2024. március 27-ig és azt követően ötévente értékelni kell. Az említett időszak lehetővé teszi a kirakodási kötelezettség teljes körű végrehajtását, valamint regionális intézkedések elfogadását, végrehajtását, továbbá az állományokra és a halászatra gyakorolt hatások kimutatását. Ez a tudományos testületek által is megkövetelt minimálisan szükséges időszak.
- (29) A műszaki és a tudományos fejlődéshez való, kellő időben és arányos módon történő alkalmazkodás, valamint a rugalmasság biztosítására és egyes intézkedések alakításának lehetővé tétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően e rendelet módosítására vagy kiegészítésére vonatkozóan jogi aktusokat fogadjon el az e rendelet hatálya alá tartozó állományokat érintő, az állományok földrajzi eloszlására vonatkozó változásokat követő kiigazítások, a korrekciós intézkedések, a kirakodási kötelezettség teljesítése és az érintett tagállamok flottáinak összkapacitására vonatkozó korlátozások tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően kerüljön sor ⁽¹²⁾. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (30) A jogbiztonság biztosítása érdekében egyértelművé kell tenni, hogy a terv célkitűzéseinek elérése érdekében elfogadott ideiglenes szüneteltetési intézkedések az 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében támogathatóknak tekinthetők ⁽¹³⁾.

⁽¹²⁾ HLL 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 508/2014/EU rendelete (2014. május 15.) az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendelet, valamint az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 149., 2014.5.20., 1. o.).

- (31) Az F_{MFH} tartományok és az állományvédelmi referenciapontok tekintetében alkalmazott dinamikus hivatkozások biztosítják, hogy az említett paraméterek, amelyek elengedhetetlenek a halászati lehetőségek meghatározásához, ne avuljanak el, és a Tanács mindig hozzáférhessen a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményekhez. Továbbá a balti-tengeri állományokkal folytatott gazdálkodás során is a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményekre való dinamikus hivatkozásokat biztosító megközelítést kell követni. Azt is meg kell határozni, hogy a kirakodási kötelezettség nem vonatkozik a rekreációs célú halászatra a balti-tengeri halászatra vonatkozó többéves terv hatálya alá tartozó területeken. Az (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁴⁾ ezért módosítani kell.
- (32) A Skagerrakban és a Kattegatban felül kell vizsgálni a norvég homár minimális állományvédelmi referencia-méretét. Azt is egyértelművé kell tenni, hogy a kirakodási kötelezettség nem vonatkozik a rekreációs célú halászatra az északi-tengeri halászatra vonatkozó többéves terv hatálya alá tartozó területeken. Az (EU) 2018/973 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁵⁾ ezért módosítani kell.
- (33) A 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK tanácsi rendeletet hatályon kívül kell helyezni.
- (34) A terv várható gazdasági és társadalmi hatása az 1380/2013/EU rendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban történő véglegesítése előtt kellő módon felmérésre került,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet többéves tervet (a továbbiakban: a terv) határoz meg az alább felsorolt tengerfenéken élő állományokra, beleértve a mélytengeri állományokat is, a nyugati vizeken és – amennyiben ezen állományok a nyugati vizeken túlra is kiterjednek – a szomszédos vizeken, valamint az említett állományokat kiaknázó halászatra:

- (1) fekete abroncsshal (*Aphanopus carbo*) az ICES 1, 2, 4, 6–8, 10 és 14 alterületen és az ICES 3a, 5a, 5b, 9a és 12b körzetben;
- (2) gránátoshal (*Coryphaenoides rupestris*) az ICES 6 és 7 alterületen és az ICES 5b körzetben;
- (3) farkassügér (*Dicentrarchus labrax*) az ICES 4b, 4c, 7a, 7d–h, 8a és 8b körzetben;
- (4) farkassügér (*Dicentrarchus labrax*) az ICES 6a, 7b és 7j körzetben;
- (5) farkassügér (*Dicentrarchus labrax*) az ICES 8c és 9a körzetben;
- (6) közönséges tőkehal (*Gadus morhua*) az ICES 7a körzetben;
- (7) közönséges tőkehal (*Gadus morhua*) az ICES 7e–k körzetben;
- (8) rombuszhalak (*Lepidorhombus* spp.) az ICES 4a és 6a körzetben;
- (9) rombuszhalak (*Lepidorhombus* spp.) az ICES 6b körzetben;
- (10) rombuszhalak (*Lepidorhombus* spp.) az ICES 7b–k, 8a, 8b és 8d körzetben;
- (11) rombuszhalak (*Lepidorhombus* spp.) az ICES 8c és 9a körzetben;
- (12) ördöghalfélék (*Lophiidae*) az ICES 7b–k, 8a, 8b és 8d körzetben;
- (13) ördöghalfélék (*Lophiidae*) az ICES 8c és 9a körzetben;
- (14) foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*) az ICES 6b körzetben;
- (15) foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*) az ICES 7a körzetben;
- (16) foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*) az ICES 7b–k körzetben;
- (17) vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) az ICES 7b, 7c és 7e–k körzetben;

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatokra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/973 rendelete (2018. július 4.) az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a kirakodási kötelezettség Északi-tengeren történő végrehajtásának részletes meghatározásáról, valamint a 676/2007/EK és az 1342/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 179., 2018.7.16., 1. o.).

- (18) vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) az ICES 8 alterületen és az ICES 9a körzetben;
- (19) szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*) az ICES 4, 6 és 7 alterületen és az ICES 3a, 8a, 8b és 8d körzetben;
- (20) szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*) az ICES 8c és 9a körzetben;
- (21) kék menyhal (*Molva dypterygia*) az ICES 6 és 7 alterületen és az ICES 5b körzetben;
- (22) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) funkcionális egységként, az ICES 6 alterületen és az ICES 5b körzetben:
- a Minch-szoros északi részén (FU 11);
 - a Minch-szoros déli részén (FU 12);
 - a Firth of Clyde területén (FU 13);
 - a 6a körzetben, a funkcionális egységeken kívül (Skóciától nyugatra);
- (23) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) funkcionális egységként, az ICES 7 alterületen:
- az Ír-tenger keleti részén (FU 14);
 - az Ír-tenger nyugati részén (FU 15);
 - a Porcupine-pad területén (FU 16);
 - az Aran-szigetek területén (FU 17);
 - az Ír-tengeren (FU 19);
 - a Kelta-tengeren (FU 20–21);
 - a Bristol-csatorna területén (FU 22);
 - a funkcionális egységeken kívül (a Kelta-tenger déli részén, Írországtól délnyugatra);
- (24) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) funkcionális egységként, az ICES 8a, 8b, 8d és 8e körzetben:
- a Vizcayai-öböl északi és középső részén (FU 23–24);
- (25) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) funkcionális egységként, az ICES 9 és 10 alterületen, a CECAF 34.1.1 övezetben:
- az Atlanti-óceán ibériai vizeinek keleti részén, Galicia nyugati részén és Észak-Portugáliában (FU 26–27);
 - az Atlanti-óceán ibériai vizeinek keleti részén, Délnyugat- és Dél-Portugáliában (FU 28-29);
 - az Atlanti-óceán ibériai vizeinek keleti részén és a Cádizi-öbölben (FU 30);
- (26) nagyszemű vörösdurbincs (*Pagellus bogaraveo*) az ICES 9 alterületen;
- (27) sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*) az ICES 7d körzetben;
- (28) sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*) az ICES 7e körzetben;
- (29) sávós tőkehal (*Pollachius pollachius*) az ICES 6 és 7 alterületen;
- (30) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) az ICES 5, 12 és 14 alterületen és az ICES 6b körzetben;
- (31) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) az ICES 7d körzetben;
- (32) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) az ICES 7e körzetben;
- (33) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) az ICES 7f és 7 g körzetben;
- (34) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) az ICES 7h, 7j és 7k körzetben;
- (35) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) az ICES 8a és 8b körzetben;
- (36) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) az ICES 8c és 9a körzetben.

Amennyiben tudományos szakvélemény, különösen az ICES vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által kibocsátott tudományos szakvélemény változást jelez az e bekezdés első albekezdésében meghatározott állományok földrajzi eloszlásában, a Bizottság a 18. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, hogy az említett változás figyelembevételére érdekében az e bekezdés első albekezdésében felsorolt területek kiigazítása révén módosítsa ezt a rendeletet. Az ilyen kiigazítások révén nem terjeszthetik ki az állományok területeit az ICES 4–10 alterülethez tartozó uniós vizeken, valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 övezeteken túlra.

(2) Amennyiben tudományos szakvélemény alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott állománylistát módosítani kell, javaslatot nyújthat be a lista módosítására vonatkozóan.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett szomszédos vizek tekintetében csak a 4. és a 7. cikk, valamint az e rendelet 8. cikke szerinti halászati lehetőségekhez kapcsolódó intézkedések alkalmazandók.

(4) Ez a rendelet alkalmazandó az (1) bekezdésben felsorolt állományok halászata során a nyugati vizeken történt járulékos fogásokra is. Ha azonban egyéb, többéves terveket meghatározó uniós jogi aktusok a biomasszához kapcsolódó F_{MFH} -tartományokat és biztosítékokat állapítanak meg ezekre az állományokra vonatkozóan, akkor azokat a tartományokat és biztosítékokat kell alkalmazni.

(5) Ez a rendelet továbbá meghatározza a nyugati vizek uniós vizein a kirakodási kötelezettség teljesítését valamennyi olyan faj állományai tekintetében, amelyekre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik.

(6) Ez a rendelet rendelkezik a 9. cikkben meghatározott technikai intézkedésekről, amelyek a nyugati vizeken valamennyi állomány tekintetében alkalmazandók.

2. cikk

Fogalm meghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében, az 1224/2009/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁶⁾ 4. cikkében és a 850/98/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁷⁾ 3. cikkében megállapított fogalm meghatározásokon túlmenően a következő fogalm meghatározások alkalmazandók:

1. „nyugati vizek”: az északnyugati vizek (az ICES 5 (az 5a körzet kivételével és az 5b körzetnek kizárólag az uniós vizei), 6 és 7 alterület) és a délnyugati vizek (az ICES 8, 9 és 10 alterület (az Azori-szigetek körüli vizek), valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 övezet (a Madeira és a Kanári-szigetek körüli vizek));
2. „ F_{MFH} tartomány”: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményben, különösen az ICES, vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által megadott olyan értéktartomány, amelyben az adott tartományon belüli valamennyi halászati mortalitási szint maximális fenntartható hozamot (MFH) eredményez hosszú távon egy adott halászati gyakorlat esetén, a jelenlegi átlagos környezeti feltételek mellett anélkül, hogy jelentősen befolyásolná az érintett állomány szaporodási folyamatát. Úgy kell megállapítani, hogy hosszú távon az MFH-hoz képest legfeljebb 5 %-os hozamcsökkenést eredményezzen. Felső határa úgy kerül meghatározásra, hogy legfeljebb 5 % legyen annak valószínűsége, hogy az állomány a szaporodóképes állomány biomasszájára vonatkozó referenciapont határértéke (B_{lim}) alá csökken;
3. „MFH F_{min} ”: az F_{MFH} tartományon belüli legalacsonyabb érték;
4. „MFH F_{max} ”: az F_{MFH} tartományon belüli legmagasabb érték;
5. „ F_{MFH} pontérték”: becsült halászati mortalitás azon értéke, amely egy adott halászati gyakorlat esetén, a jelenlegi átlagos környezeti feltételek mellett maximális hozamot eredményez hosszú távon;
6. „alsó F_{MFH} tartomány”: az MFH F_{min} -től az F_{MFH} pontértékig terjedő értékeket tartalmazó tartomány;
7. „felső F_{MFH} tartomány”: az F_{MFH} pontértéktől az MFH F_{max} -ig terjedő értékeket tartalmazó tartomány;
8. „ B_{lim} ”: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményben, különösen az ICES vagy hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által előírt, a szaporodóképes állomány biomasszájára vonatkozó azon referenciapont, amely alatt a reprodukciós kapacitás csökkenhet;
9. „MFH $B_{trigger}$ ”: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményben, különösen az ICES vagy hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által előírt, a szaporodóképes állomány biomasszájára, illetve a norvég homár állományainak esetében az abundanciára vonatkozó referenciapont, amely alatt konkrét és megfelelő gazdálkodási intézkedést kell hozni annak érdekében, hogy a kiaknázási arányok a természetes változatossággal kombinálva az állományokat hosszú távon az MFH előállítására képes szint felett állítsák helyre.

⁽¹⁶⁾ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EKG, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

⁽¹⁷⁾ A Tanács 850/98/EK rendelete (1998. március 30.) a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megővítéséről (HL L 125., 1998.4.27., 1. o.).

II. FEJEZET

CÉLKITŰZÉSEK

3. cikk

Célkitűzések

(1) A tervnek hozzá kell járulnia a közös halászati politika 1380/2013/EU rendelet 2. cikkében felsorolt célkitűzéseinek eléréséhez, különösen a halászati gazdálkodás elővigyázatossági megközelítésének alkalmazásával, valamint annak biztosítására kell törekednie, hogy az élő tengeri biológiai erőforrások kiaknázása során a halászott fajok állományait visszaállítsák az MFH-t biztosítani képes szint fölé, és tartsák fenn ezt a szintet.

(2) A tervnek a nem szándékos fogások lehető legnagyobb mértékben történő elkerülésével és csökkentésével hozzá kell járulnia a visszadobások megszüntetéséhez és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke által előírt, a fogási korlátok által érintett és az e rendelet hatálya alá tartozó fajokra vonatkozóan előírt kirakodási kötelezettség teljesítéséhez.

(3) A tervnek a halászati gazdálkodás ökoszisztéma-alapú megközelítését kell alkalmaznia annak biztosítása érdekében, hogy a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémára gyakorolt kedvezőtlen hatásai minimálisak legyenek. Összhangban kell állnia az uniós környezetvédelmi jogszabályokkal, különösen a jó környezeti állapot 2020-ig történő elérésére irányuló, a 2008/56/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében rögzített célkitűzéssel.

(4) A tervnek különösen törekednie kell:

- a) a 2008/56/EK irányelv I. mellékletében található 3. mutatóban szereplő feltételek teljesítésének biztosítására;
- b) a 2008/56/EK irányelv I. mellékletében szereplő egyéb vonatkozó mutatók teljesítéséhez való hozzájárulásra, arányosan a halászat teljesítésükben betöltött szerepével; és
- c) a 2009/147/EK irányelv 4. és 5. cikkében, valamint a 92/43/EGK irányelv 6. és 12. cikkében foglalt célkitűzések eléréséhez való hozzájárulásra, különösen a halászati tevékenységeknek a sérülékeny élőhelyekre és védett fajokra gyakorolt kedvezőtlen hatásainak minimalizálása érdekében.

(5) A terv keretében hozott intézkedéseknek összhangban kell állniuk a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményekkel. Amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő adat, az érintett állományok számára összehasonlítható szintű védelmet kell biztosítani.

III. FEJEZET

CÉLÉRTÉKEK

4. cikk

Célértékek

(1) A halászati mortalitás célértékét a 2. cikkben meghatározott F_{MFH} -tartományokkal összhangban a lehető leghamarabb és fokozatosan, egyre növekvő alapon 2020-ig el kell érni az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt állományok tekintetében, és azt követően az F_{MFH} -tartományokon belül kell tartani, e cikkel összhangban.

(2) Az e terven alapuló F_{MFH} tartományokat különösen az ICES-től vagy ahhoz hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testülettől kell kérni.

(3) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban, amikor a Tanács halászati lehetőségeket ír elő egy adott állományra vonatkozóan, ezeket a lehetőségeket az adott időpontban az adott állomány tekintetében rendelkezésre álló alsó F_{MFH} -tartományon belül kell megállapítania.

(4) Az (1) és a (3) bekezdéstől eltérve egy állományra vonatkozóan a halászati lehetőségeket az F_{MFH} tartományoknál alacsonyabb szinten is meg lehet határozni.

(5) A (3) és a (4) bekezdéstől eltérve egy állományra vonatkozóan a halászati lehetőségeket az adott időpontban az adott állomány tekintetében rendelkezésre álló felső F_{MFH} -tartományal összhangban is meg lehet határozni, feltéve, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett állomány az MFH $B_{trigger}$ érték felett van:

- a) ha ez vegyes halászat esetén tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján szükséges a 3. cikkben meghatározott célkitűzések eléréséhez;
- b) ha ez a fajon belüli vagy fajok közötti dinamikák miatt tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján szükséges az állomány komoly károsodásának elkerüléséhez; vagy
- c) az egymást követő évek halászati lehetőségei több mint 20 %-os változásának elkerülése érdekében.

(6) Amennyiben az F_{MFH} -tartományokat megfelelő tudományos információ hiányában nem lehet meghatározni az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt valamely állomány esetében, az állománnyal az 5. cikknek megfelelően kell gazdálkodni addig, amíg az F_{MFH} -tartományokra vonatkozó információ elérhető nem lesz e cikk (2) bekezdése értelmében.

(7) A halászati lehetőségeket minden esetben úgy kell meghatározni, hogy azok biztosítsák, hogy a szaporodóképes állomány biomasszájának szintje kevesebb mint 5 %-os valószínűséggel csökkenjen a B_{lim} alá.

5. cikk

A járulékos fogásokkal való gazdálkodás

(1) Az 1. cikk (4) bekezdésében említett állományokra vonatkozó gazdálkodási intézkedéseket, beleértve adott esetben a halászati lehetőségeket is, a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemény figyelembevételével és a 3. cikkben megállapított célkitűzéseknek megfelelően kell megállapítani.

(2) Amennyiben nem állnak rendelkezésre megfelelő tudományos adatok, az 1. cikk (4) bekezdésében említett állományokkal az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározott, a halászati gazdálkodásra vonatkozó elővigyázatossági megközelítés alapján, valamint e rendelet 3. cikke (5) bekezdésének megfelelően kell gazdálkodni.

(3) Az 1380/2013/EU rendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban az e rendelet 1. cikkének (4) bekezdésében említett állományok tekintetében a vegyes halászati gazdálkodás során figyelembe kell venni annak nehézségét, hogy minden állományt egyidejűleg az MFH szerint halásszanak, különösen olyan helyzetekben, amikor ez a halászat idő előtti leállítását eredményezi.

6. cikk

Valamely állomány halászati lehetőségei változásának korlátozása

Az érintett tanácsadó testület javaslatot tehet a Bizottságnak olyan gazdálkodási megközelítésre vonatkozóan, amely az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt valamely adott állomány halászati lehetőségei éves változásainak korlátozására törekszik.

A Tanács figyelembe veheti ezeket az ajánlásokat a halászati lehetőségek meghatározásakor, feltéve, hogy az említett halászati lehetőségek megfelelnek a 4. és a 8. cikknek.

IV. FEJEZET

BIZTOSÍTÉKOK

7. cikk

Védelmi referenciapontok

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok teljes reprodukciós kapacitásának megóvása érdekében a terv alapján a következő állományvédelmi referenciapontokat kell kérni különösen az ICES-től, vagy egy hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testülettől:

- a) MFH $B_{trigger}$ az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományokra vonatkozóan;
- b) B_{lim} az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományokra vonatkozóan.

8. cikk

Biztosítékok

(1) Ha a tudományos szakvélemények alapján egy adott évre vonatkozóan az 1. cikk (1) bekezdésében említett bármely állomány szaporodóképes biomasszája, illetve a norvég homár állományainak esetében az abundancia az MFH $B_{trigger}$ érték alatt van, minden megfelelő korrekciós intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy az érintett állomány vagy funkcionális egység gyorsan visszatérhessen az MFH biztosítására képes szint fölé. Különösen a 4. cikk (3) bekezdésétől eltérően a halászati lehetőségeket olyan szinteken kell meghatározni, amelyek megfelelnek a felső F_{MFH} tartomány alatti halászati mortalitásnak, figyelembe véve a biomassza csökkenését.

(2) Ha a tudományos szakvélemények alapján az 1. cikk (1) bekezdésében említett bármely állomány szaporodóképes biomasszája, illetve a norvég homár esetében az abundancia a B_{lim} érték alatt van, további korrekciós intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy az érintett állomány vagy funkcionális egység gyorsan visszatérhessen az MFH biztosítására képes szint fölé. Különösen a 4. cikk (3) bekezdésétől eltérően, az említett korrekciós intézkedések magukban foglalhatják az érintett állomány vagy funkcionális egység célzott halászatának felfüggesztését és a halászati lehetőségek megfelelő csökkentését.

- (3) Az e cikkben említett korrekciós intézkedések a következőket foglalhatják magukban:
- az 1380/2013/EU rendelet 12. és 13. cikke szerinti szükséghelyzeti intézkedések;
 - az e rendelet 9. cikkének értelmében meghozott intézkedések.
- (4) Az e cikkben említett intézkedéseket a helyzet jellegével, súlyosságával, időtartamával és ismétlődésével összhangban kell kiválasztani, amennyiben a szaporodóképes állomány biomasszája, illetve a norvég homár esetében az abundancia a 7. cikkben említett szintek alatt van.

V. FEJEZET

TECHNIKAI INTÉZKEDÉSEK

9. cikk

Technikai intézkedések

- (1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 18. cikkének és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, hogy a következő technikai intézkedésekre vonatkozóan kiegészítse ezt a rendeletet:
- a halászeszközök jellemzőire vonatkozó előírások és a halászeszközök használatára irányadó szabályok a szelektivitás biztosítása vagy javítása, a nem szándékos fogások csökkentése vagy az ökoszisztémára gyakorolt kedvezőtlen hatások minimálisra csökkentése érdekében;
 - a halászeszközök módosítására vagy az azokat kiegészítő további eszközökre vonatkozó előírások a szelektivitás biztosítása vagy javítása, a nem szándékos fogások csökkentése vagy az ökoszisztémára gyakorolt kedvezőtlen hatások minimálisra csökkentése érdekében;
 - bizonyos halászeszközök használatára és halászati tevékenységekre vonatkozó korlátozás vagy tilalom bizonyos területeken vagy időszakokban, az ívó halak, a minimális állományvédelmi referenciaméretet el nem érő halak vagy a nem célzott halfajok védelme vagy az ökoszisztémára gyakorolt kedvezőtlen hatások minimálisra csökkentése érdekében; és
 - minimális állományvédelmi referenciaméret meg határozása az e rendelet hatálya alá tartozó valamennyi állomány tekintetében, a fiatal tengeri élőlények védelme céljából.
- (2) Az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedéseknek hozzá kell járulniuk a 3. cikkben meghatározott célkitűzések eléréséhez.

VI. FEJEZET

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

10. cikk

Halászati lehetőségek

- (1) A rájuk vonatkozó, az 1380/2013/EU rendelet 17. cikke szerinti halászati lehetőségek kiosztása során a tagállamok figyelembe veszik a vegyes halászatokon részt vevő hajók feltételezhető fogási összetételét.
- (2) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése értelmében a tagállamok, miután a Bizottságot erről értesítették, elcserélhetik a számukra kiosztott halászati lehetőségek egészét vagy egy részét.
- (3) A 8. cikk sérelme nélkül, a norvég homár állományára vonatkozó TAC a nyugati vizeken megállapítható azon gazdálkodási területeken, amelyek megfelelnek az 1. cikk (1) bekezdése első albekezdésének 22–25. pontjában meghatározott területeknek. Ezen esetekben valamely gazdálkodási terület TAC-ja megegyezhet az említett funkcionális egységekre érvényes fogási korlátok és a funkcionális egységeken kívüli statisztikai négyzetek összegével.

11. cikk

Rekreációs célú halászat

- (1) Amennyiben a tudományos szakvélemények szerint a rekreációs célú halászat jelentős hatással van valamely, az 1. cikk (1) bekezdésében említett állomány halászati mortalitására, a Tanács a rekreációs halászok tekintetében megkülönböztetésmentesen alkalmazandó korlátokat határozhat meg.
- (2) A Tanácsnak az (1) bekezdésben említett korlátok meghatározása során átlátható és objektív kritériumokra, többek között környezeti, társadalmi és gazdasági jellegű kritériumokra kell hivatkoznia. Az alkalmazandó kritériumok magukban foglalhatják különösen a rekreációs célú halászat környezetre gyakorolt hatását, az említett tevékenység társadalmi jelentőségét és a gazdasághoz való hozzájárulását a part menti területeken.
- (3) A tagállamok adott esetben megteszik a szükséges és arányos mértékű intézkedéseket a rekreációs célú halászat keretében megvalósított fogások tényleges szintjének megbízható becslését szolgáló adatok ellenőrzése és gyűjtése érdekében.

12. cikk

A halászati erő kifejtés korlátozása a nyelvhal vonatkozásában a La Manche csatorna nyugati részén

- (1) A tervben szereplő, a nyelvhalra vonatkozó TAC a La Manche csatorna nyugati részén (ICES 7e körzet) halászati erő kifejtési korlátokkal egészül ki.
- (2) A halászati lehetőségek meghatározása során a Tanács évente határoz a La Manche csatorna nyugati részén jelen lévő és legalább 80 mm szembőségű merevítőrudas zsákhálókat alkalmazó hajók és a La Manche csatorna nyugati részén a legfeljebb 220 mm szembőségű rögzített hálókat alkalmazó hajók tekintetében a tengeren tölthető napok maximális számáról.
- (3) A tengeren tölthető napok (2) bekezdésben említett maximális számának kiigazítása ugyanolyan arányban történik, mint a halászati mortalitásnak a TAC-értékek változásának megfelelő kiigazítása.

VII. FEJEZET

A KIRAKODÁSI KÖTELEZETTSÉGGEL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK

13. cikk

A nyugati vizek uniós vizein érvényes kirakodási kötelezettséggel kapcsolatos rendelkezések

- (1) A nyugati vizekben élő valamennyi olyan faj állományai tekintetében, amelyekre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 18. cikkével és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, hogy e kötelezettség részletes meghatározása révén kiegészítse ezt a rendeletet az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének a)–e) pontjában előírtak szerint.
- (2) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség nem vonatkozik a rekreációs célú halászatra, beleértve azokat az eseteket is, amikor a Tanács e rendelet 11. cikke alapján korlátokat határoz meg.

VIII. FEJEZET

HOZZÁFÉRÉS A VIZEKHEZ ÉS AZ ERŐFORRÁSOKHOZ

14. cikk

Halászati engedélyek és a kapacitás felső határértékei

- (1) Az e rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében említett valamennyi ICES övezet vonatkozásában, az 1224/2009/EK rendelet 7. cikkével összhangban minden tagállam halászati engedélyeket ad ki a lobogója alatt közlekedő azon hajóknak, amelyek az adott területen halászati tevékenységeket folytatnak. Ezekben a halászati engedélyekben a tagállamok korlátozhatják az adott halászeszközt alkalmazó hajók összkapacitását.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 18. cikkének és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítéseként annak érdekében, hogy korlátozásokat határozzon meg az érintett tagállamok flottáinak összkapacitására vonatkozóan, hogy elősegítse az e rendelet 3. cikkében meghatározott célkitűzések elérését.
- (3) Minden tagállam összeállítja és vezeti az (1) bekezdésben említett halászati engedéllyel rendelkező hajók jegyzékét, és azt hivatalos honlapján elérhetővé teszi a Bizottság és a többi tagállam számára.

IX. FEJEZET

A KÖZÖS ÉRDEKŰ ÁLLOMÁNYOKKAL VALÓ GAZDÁLKODÁS

15. cikk

Az Unió és harmadik országok számára közös érdekű állományokkal való gazdálkodás elvei és célkitűzései

- (1) Amennyiben közös érdekű állományokat harmadik országok is kiaknáznak, az Unió tárgyalásokba kezd ezen harmadik országokkal annak biztosítása érdekében, hogy az említett állományokkal fenntartható módon, az 1380/2013/EU rendeletben – különösen annak 2. cikke (2) bekezdésében – és e rendeletben meghatározott célkitűzéseknek megfelelően gazdálkodjanak. Ha nem jön létre hivatalos megállapodás, az Unió minden erőfeszítést megtesz, hogy a fenntartható gazdálkodás lehetővé tétele érdekében közös szabályokról állapodjanak meg ezen állományok halászatát illetően, elősegítve ezzel, hogy az uniós szereplők egyenlő feltételekkel vehessenek részt ezen állományok halászatában.
- (2) A harmadik országokkal közös állománygazdálkodás keretében az Unió halászati lehetőségeket cserélhet harmadik országokkal az 1380/2013/EU rendelet 33. cikkének (2) bekezdése értelmében.

X. FEJEZET

REGIONALIZÁCIÓ

16. cikk

Regionális együttműködés

(1) Az e rendelet 9. és 13. cikkében, valamint 14. cikke (2) bekezdésében említett intézkedésekre az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (1)–(6) bekezdését kell alkalmazni.

(2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában azok a tagállamok, amelyek közvetlen gazdálkodási érdekeltséggel bírnak az északnyugati vizeken, közös ajánlásokat nyújthatnak be az északnyugati vizekre vonatkozóan, illetve azok a tagállamok, amelyek közvetlen gazdálkodási érdekeltséggel bírnak a délnyugati vizeken, közös ajánlásokat nyújthatnak be a délnyugati vizekre vonatkozóan. E tagállamok együttesen közös ajánlásokat nyújthatnak be az említett vizek egészére vonatkozóan. Ezen ajánlásokat az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (1) bekezdésével összhangban kell benyújtani, első alkalommal legkésőbb 2020. március 27-ig, azt követően pedig a terv értékelésének e rendelet 17. cikkével összhangban történő minden egyes benyújtását követő tizenkét hónapon belül. Szükség esetén az érintett tagállamok is benyújthatnak ilyen ajánlásokat, különösen abban az esetben, ha változás áll be az e rendelet alkalmazási körébe tartozó valamely állomány helyzetében, illetve a legutóbbi tudományos szakvéleményekben meghatározott vészhelyzetek kezelése érdekében. Az adott naptári évre vonatkozó intézkedésekre irányuló közös ajánlásokat legkésőbb a megelőző év július 1-jéig kell benyújtani.

(3) Az e rendelet 9. és 13. cikkében, valamint 14. cikke (2) bekezdésében adott felhatalmazások nem sérthetik az uniós jogszabályok, köztük az 1380/2013/EU rendelet egyéb rendelkezései alapján a Bizottságra ruházott hatásköröket.

XI. FEJEZET

ÉRTÉKELÉS ÉS ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

17. cikk

A terv értékelése

2024. március 27-ig, majd azt követően ötévente a Bizottság jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére a tervnek az e rendelet hatálya alá tartozó állományokra, valamint az ezen állományokat kiaknázó halászatra vonatkozó eredményeiről és az azokra gyakorolt hatásáról, különös tekintettel a 3. cikkben meghatározott célkitűzések elérésére.

18. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak az 1. cikk (1) bekezdésében, a 9. és a 13. cikkben, valamint a 14. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazása 2019. március 26-tól öt éves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 1. cikk (1) bekezdésében, a 9. és a 13. cikkben, valamint a 14. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az 1. cikk (1) bekezdése, a 9. és a 13. cikk, valamint a 14. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

XII. FEJEZET

AZ EURÓPAI TENGERÜGYI ÉS HALÁSZATI ALAPBÓL NYÚJTOTT TÁMOGATÁS

19. cikk

Az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból nyújtott támogatás

A terv célkitűzéseinek elérése érdekében elfogadott ideiglenes szüneteltetési intézkedések az 508/2014/EU rendelet 33. cikke (1) bekezdése a) és c) pontjának alkalmazásában a halászati tevékenységek ideiglenes szüneteltetésének tekintendők.

XIII. FEJEZET

AZ (EU) 2016/1139 ÉS AZ (EU) 2018/973 RENDELET MÓDOSÍTÁSAI

20. cikk

Az (EU) 2016/1139 rendelet módosításai

Az (EU) 2016/1139 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében, az 1224/2009/EK rendelet 4. cikkében és a 2187/2005/EK rendelet 2. cikkében említett fogalom meghatározások alkalmazandók. Ezekon túlmenően a következő fogalom meghatározások alkalmazandók:

1. »nyílt vízi állományok«: az e rendelet 1. cikke (1) bekezdésének c)–h) pontjában felsorolt állományok és azok bármilyen kombinációja;
 2. » F_{MFH} tartomány«: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményben, különösen az ICES, vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által megadott olyan értéktartomány, amelyben az adott tartományon belüli valamennyi halászati mortalitási szint maximális fenntartható hozamot (MFH) eredményez hosszú távon egy adott halászati gyakorlat esetén, a jelenlegi átlagos környezeti feltételek mellett anélkül, hogy jelentősen befolyásolná az érintett állomány szaporodási folyamatát. Úgy kell megállapítani, hogy hosszú távon az MFH-hoz képest legfeljebb 5 %-os hozamcsökkenést eredményezzen. Felső határa úgy kerül meghatározásra, hogy legfeljebb 5 % legyen annak valószínűsége, hogy az állomány a szaporodóképes állomány biomaszájára vonatkozó referenciapont határértéke (B_{lim}) alá csökken;
 3. »MFH F_{min} «: az F_{MFH} tartományon belüli legalacsonyabb érték;
 4. »MFH F_{max} «: az F_{MFH} tartományon belüli legmagasabb érték;
 5. » F_{MFH} pontérték«: becsült halászati mortalitás azon értéke, amely egy adott halászati gyakorlat esetén, a jelenlegi átlagos környezeti feltételek mellett maximális hozamot eredményez hosszú távon;
 6. »alsó F_{MFH} tartomány«: az MFH F_{min} -től az F_{MFH} pontértékig terjedő értékeket tartalmazó tartomány;
 7. »felső F_{MFH} tartomány«: az F_{MFH} pontértéktől az MFH F_{max} -ig terjedő értékeket tartalmazó tartomány;
 8. » B_{lim} «: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményben, különösen az ICES vagy hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által megadott, a szaporodóképes állomány biomaszájára vonatkozó azon referenciapont, amely alatt a reprodukciós kapacitás csökkenhet;
 9. »MFH $B_{trigger}$ «: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményben, különösen az ICES vagy hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által előírt, a szaporodóképes állomány biomaszájára vonatkozó referenciapont, amely alatt konkrét és megfelelő gazdálkodási intézkedést kell hozni annak érdekében, hogy a kiaknázási arányok a természetes változatossággal kombinálva az állományokat hosszú távon az MFH előállítására képes szint felett állítsák helyre;
 10. »érintett tagállamok«: a közvetlen gazdálkodási érdekkel bíró tagállamok, nevezetesen Dánia, Németország, Észtország, Lettország, Litvánia, Lengyelország, Finnország és Svédország.”.
2. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Célértékek

(1) A halászati mortalitás célértékét a 2. cikkben meghatározott F_{MFH} -tartományokkal összhangban a lehető leghamarabb és fokozatosan, egyre növekvő alapon 2020-ig el kell érni az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt állományok tekintetében, és azt követően az F_{MFH} -tartományokon belül kell tartani, e cikkel összhangban.

(2) A terven alapuló F_{MFH} tartományokat, különösen az ICES-től vagy ahhoz hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testülettől kell kérni.

(3) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban, amikor a Tanács halászati lehetőségeket ír elő egy adott állományra vonatkozóan, ezeket a lehetőségeket az adott időpontban az adott állomány tekintetében rendelkezésre álló alsó F_{MFH} -tartományon belül kell megállapítani.

(4) Az (1) és a (3) bekezdéstől eltérve a halászati lehetőségeket meg lehet határozni az F_{MFH} tartományoknál alacsonyabb szinten is.

(5) A (3) és a (4) bekezdéstől eltérve egy állományra vonatkozóan a halászati lehetőségek meghatározhatók az adott időpontban az adott állomány tekintetében rendelkezésre álló felső F_{MFH} -tartománnyal összhangban is, feltéve, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett állomány az MFH $B_{trigger}$ érték felett van:

- a) ha vegyes halászat esetén tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján szükség van rá a 3. cikkben meghatározott célkitűzések eléréséhez;
- b) ha a fajon belüli vagy fajok közötti dinamikák miatt tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján az állomány komoly károsodásának elkerüléséhez szükség van rá; vagy
- c) az egymást követő évek halászati lehetőségei több mint 20 %-os változásának elkerülése érdekében.

(6) A halászati lehetőségeket minden esetben úgy kell meghatározni, hogy azok biztosítsák, hogy a szaporodóképes állomány biomasszájának szintje kevesebb mint 5 %-os valószínűséggel csökkenjen a B_{lim} alá.”

3. A III. fejezet a 4. cikket követően a következő cikkel egészül ki:

„4a. cikk

Védelmi referenciapontok

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok teljes reprodukciós kapacitásának megóvása érdekében a terv alapján a következő védelmi referenciapontokat kell kérni, különösen az ICES-től vagy egy hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testülettől:

- a) MFH $B_{trigger}$ az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományokra vonatkozóan;
- b) B_{lim} az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományokra vonatkozóan.”

4. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

Biztosítékok

(1) Amennyiben tudományos szakvélemények szerint egy adott év tekintetében az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok bármelyikének szaporodóképes biomasszája az MFH $B_{trigger}$ érték alatt van, minden megfelelő korrekciós intézkedést el kell fogadni annak biztosítására, hogy az érintett állomány szintje mielőbb visszaálljon az MFH-t biztosító szintet meghaladó szintre. A 4. cikk (3) bekezdésétől eltérve a halászati lehetőségeket különösen olyan szinteken kell meghatározni, amelyek a biomassza csökkenését figyelembe véve megfelelnek a felső F_{MFH} tartomány alá csökkent halászati mortalitásnak.

(2) Amennyiben tudományos szakvélemények szerint az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok bármelyikének szaporodóképes biomasszája a B_{lim} érték alatt van, további korrekciós intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az érintett állomány szintje mielőbb visszaálljon az MFH-t biztosító szintet meghaladó szintre. Különösen, a 4. cikk (3) bekezdésétől eltérve az említett korrekciós intézkedések magukban foglalhatják az érintett állomány célzott halászatának felfüggesztését és a halászati lehetőségek megfelelő csökkentését.

(3) Az e cikkben említett korrekciós intézkedések az alábbiakat foglalhatják magukban:

- a) az 1380/2013/EU rendelet 12. és 13. cikke szerinti vészhelyzeti intézkedések;
- b) az e rendelet 7. és 8. cikkével összhangban meghozott intézkedések.

(4) Az e cikkben említett intézkedéseket a helyzet jellegével, súlyosságával, időtartamával és ismétlődésével összhangban kell kiválasztani, amennyiben a szaporodóképes állomány biomasszája a 4a. cikkben említett szintek alatt van.”

5. A 7. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség nem vonatkozik a rekreációs célú halászatra, ideértve azokat az eseteket is, amikor a Tanács korlátokat határoz meg a rekreációs halászok számára.”

6. Az I. és a II. mellékletet el kell hagyni.

21. cikk

Az (EU) 2018/973 rendelet módosításai

Az (EU) 2018/973 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 9. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 850/98/EK rendelet XII. mellékletétől eltérve az ICES 3a körzetben a norvég homár (*Nephrops norvegicus*) minimális állományvédelmi referenciamérete 105 mm.

Ez a bekezdés addig a napig alkalmazandó, amikortól kezdve a 850/98/EK rendelet XII. melléklete többé már nem alkalmazandó.”

2. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Az Északi-tenger uniós vizein érvényes kirakodási kötelezettséggel kapcsolatos rendelkezések

(1) Az Északi-tengerben élő valamennyi olyan faj állományai tekintetében, amelyekre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 16. cikkének, valamint az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, hogy e kötelezettség részletes meghatározása révén kiegészítse ezt a rendeletet az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének a)–e) pontjában előírtak szerint.

(2) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség nem vonatkozik a rekreációs célú halászatra, beleértve azokat az eseteket is, amikor a Tanács e rendelet 10. cikkének (4) bekezdésével összhangban korlátokat határoz meg a rekreációs halászok vonatkozásában.”

XIV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

22. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A következő rendeletek hatályukat veszítik:

- a) a 811/2004/EK rendelet;
- b) 2166/2005/EK rendelet;
- c) 388/2006/EK rendelet;
- d) 509/2007/EK rendelet;
- e) 1300/2008/EK rendelet.

(2) A hatályon kívül helyezett rendeletekre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

23. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. március 19-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

Az Európai Parlament és a Tanács együttes nyilatkozata

Az Európai Parlament és a Tanács hatályon kívül kívánja helyezni az e rendelet 8. cikke szerinti, technikai intézkedések felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén történő elfogadására vonatkozó felhatalmazásokat, ha új rendeletet fogad el a technikai intézkedésekről, amely magában foglalja az ugyanezen intézkedésekre vonatkozó felhatalmazást.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/473 RENDELETE**(2019. március 19.)****az Európai Halászati Ellenőrző Hivatalról****(kodifikált szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 768/2005/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ több alkalommal jelentősen módosították ⁽⁴⁾. A rendeletet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.
- (2) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ a tagállamok számára előírja a hatékony ellenőrzés, felügyelet és a közös halászati politika szabályai alkalmazásának biztosítását, valamint ennek érdekében az egymás közötti és harmadik országokkal való együttműködést.
- (3) E kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamoknak össze kell hangolniuk a szárazföldi felségterületükön belüli és az uniós és a nemzetközi vizeken folytatott ellenőrzési és felügyeleti tevékenységeiket, a nemzetközi joggal és különösen az Uniónak a regionális halászati szervezetek keretében és harmadik országokkal kötött megállapodások értelmében felmerülő kötelezettségeivel összhangban.
- (4) Szárazföldi felügyelet előírása nélkül egy felügyeleti rendszer sem lehet költséghatékony. Ez az oka annak, hogy a közös alkalmazási terveknek ki kell terjedniük a szárazföldi felségterületre.
- (5) Az ilyen együttműködésnek az ellenőrzési és felügyeleti tevékenységek operatív koordinációja révén hozzá kell járulnia az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázásához, és egyenlő feltételeket kell biztosítani a halászati ágazatnak, amely részt vesz ezen erőforrások kiaknázásában, ezzel csökkentve a verseny torzulását.
- (6) A hatékony halászati ellenőrzés és felügyelet elengedhetetlen a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben.
- (7) A tagállamoknak az 1380/2013/EU rendelet szerinti felelősségének sérelme nélkül, szükség van egy technikai és igazgatási uniós szervre, amely a halászati ellenőrzés és felügyelet tekintetében felel a tagállamok közötti együttműködésért és koordinációért.
- (8) Az Európai Halászati Ellenőrző Hivatalnak (a továbbiakban: a Hivatal) tudnia kell támogatni a közös halászati politika ellenőrző rendszerének egységes végrehajtását, biztosítani az operatív együttműködés megszervezését, segítséget nyújtani a tagállamok számára, valamint válságstábot létrehozni, ha úgy látja, hogy a közös halászati politikát súlyos kockázat fenyegeti. Továbbá tudnia kell gondoskodni a maga számára szükséges eszközökről a közös alkalmazási tervek végrehajtásához, valamint az EU integrált tengerpolitikájának végrehajtásában való közreműködéséhez.
- (9) Szükséges, hogy a Bizottság kérésére a Hivatal segítséget tudjon nyújtani az Uniónak és a tagállamoknak a harmadik országokkal és regionális halászati szervezetekkel, vagy mindkettővel fenntartott kapcsolatukban, és együttműködjön az illetékes hatóságokkal az Unió nemzetközi kötelezettségei keretében.

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. február 13-i állásfoglalása és a Tanács 2019. március 5-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 768/2005/EK rendelete (2005. április 26.) az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal létrehozásáról és a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló 2847/93/EGK rendelet módosításáról (HL L 128., 2005.5.21., 1. o.).

⁽⁴⁾ Lásd az I. mellékletet.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

- (10) Ezenfelül az uniós felügyeleti eljárások hatékony alkalmazásának eléréséhez további munkára van szükség. A Hivatal idővel a halászati ellenőrzés és felügyelet számára a tudományos és technikai támogatás referenciaforrásává válhat.
- (11) A közös halászati politika céljainak elérése érdekében, amely a fenntartható fejlődés összefüggésében az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázásának biztosítása, az Unió intézkedéseket fogad el az élő vízi erőforrások védelmére, kezelésére és kiaknázására vonatkozóan.
- (12) Ezen intézkedések megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében a tagállamoknak arra alkalmas ellenőrzési és végrehajtási eszközöket szükséges alkalmazniuk. Az ellenőrzés és végrehajtás hatékonyabbá és eredményesebbé tétele érdekében helyénvaló, hogy a Bizottság – az 1380/2013/EU rendelet 47. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban és az érintett tagállamokkal egyetértésben – egyedi ellenőrzési és felügyeleti programokat fogadjon el.
- (13) A Hivatalnak a tagállamok közötti operatív együttműködés koordinációját közös alkalmazási tervek alapján kell végeznie, amelyek megszervezik az érintett tagállamok rendelkezésre álló ellenőrzési és felügyeleti eszközeinek felhasználását, hogy ezáltal megvalósíthatóvá váljanak az ellenőrzési és felügyeleti programok. A tagállamok által vállalt halászati ellenőrzési és felügyeleti tevékenységeket az ilyen programok alapján végzett ellenőrzési és felügyeleti tevékenységekre vonatkozó közös kritériumok, prioritások, teljesítményszintek és eljárások szerint kell végrehajtani.
- (14) Az ellenőrzési és felügyeleti program elfogadása kötelezi a tagállamokat a program végrehajtásához szükséges erőforrások hatékony biztosítására. A tagállamoknak haladéktalanul értesíteniük kell a Hivatalt arról, hogy milyen ellenőrzési és felügyeleti eszközökkel szándékoznak végrehajtani a programot. A közös alkalmazási tervek nem határozhatnak meg további kötelezettségeket az ellenőrzésre, felügyeletre és végrehajtásra, illetve az ebben az összefüggésben szükséges erőforrások rendelkezésre bocsátására vonatkozóan.
- (15) A Hivatal csak abban az esetben készít közös alkalmazási tervet, amennyiben azt a munkaprogram előírja.
- (16) A munkaprogramot az igazgatási tanácsnak el kell fogadnia, amely biztosítja a kielégítő konszenzus elérését, beleértve a munkaprogramban a Hivatal számára előirányzott feladatok és a Hivatal rendelkezésére álló erőforrások összeegyeztetését, a tagállamok által nyújtott információk alapján.
- (17) A ügyvezető igazgató legfőbb feladata, hogy a tanács tagjaival és a tagállamokkal folytatott konzultációk során biztosítsa, hogy a munkaprogram adott évre meghatározott célkitűzéseikhez elegendő mennyiségű, a tagállamok által a Hivatal számára a munkaprogram teljesítése érdekében rendelkezésre bocsátott erőforrás párosuljon.
- (18) A ügyvezető igazgatónak különösen feladata, hogy részleteiben kidolgozott alkalmazási terveket készítsen a tagállamok által közölt, az egyedi ellenőrzési és felügyeleti programok teljesítését szolgáló erőforrásokat felhasználva, a közös alkalmazási terv alapjául szolgáló egyes ellenőrzési és felügyeleti programok szabályait és céljait, továbbá egyéb megfelelő – például az uniós ellenőrökre vonatkozó – szabályokat tiszteletben tartva.
- (19) Ebben az összefüggésben szükséges, hogy az ügyvezető igazgató oly módon irányítsa az ütemezést, hogy a tagállamoknak elegendő időt biztosítson észrevételeik megtételére, építve azok operatív szakértelmére, a Hivatal munkaprogramja és e rendelet által előírt időkorlátok keretein belül maradván. Az ügyvezető igazgatónak figyelembe kell vennie a tagállamoknak az egyes tervek által érintett halászterületekre vonatkozó érdekeit. A közös ellenőrzési és felügyeleti tevékenységek hatékony és időben történő összehangolásának biztosítása érdekében szükség van egy olyan eljárásra, amely lehetővé teszi a tervek elfogadását abban az esetben, amikor az érintett tagállamok nem tudnak megállapodni.
- (20) Az uniós vizeken kívüli vizekre vonatkozó közös alkalmazási tervek elkészítésére és elfogadására alkalmazott eljárásnak hasonlóan kell lennie az uniós vizekre alkalmazott eljáráshoz. Ezen közös alkalmazási tervek alapjául az ellenőrzésre és felügyeletre vonatkozó, az Unióra nézve kötelező nemzetközi kötelezettségek érvényre juttatását célzó nemzetközi ellenőrzési és felügyeleti program szolgál.
- (21) Az érintett tagállamok a közös alkalmazási tervek végrehajtása érdekében egyesítik és alkalmazzák ellenőrzési és felügyeleti eszközeiket, amelyeket e tervek végrehajtására szántak. A Hivatalnak fel kell mérnie, hogy a rendelkezésre álló ellenőrzési és felügyeleti eszközök elegendőek-e, és indokolt esetben, ha az eszközök nem elegendők az ellenőrzési és felügyeleti program szerinti feladatok végrehajtásához, értesíti erről az érintett tagállamokat és a Bizottságot.
- (22) A tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk a felügyelettel és ellenőrzéssel kapcsolatos kötelezettségeiket, különösen az 1380/2013/EU rendelet alapján elfogadott egyedi ellenőrzési és felügyeleti programok értelmében, a Hivatalt azonban nem kell hatáskörrel felruházni arra vonatkozóan, hogy a közös alkalmazási terveken keresztül további kötelezettségeket írjon elő, vagy a tagállamokkal szemben szankciókat alkalmazzon.

- (23) A Hivatal időszakosan felülvizsgálja a közös alkalmazási tervek hatékonyságát.
- (24) Helyénvaló biztosítani annak lehetőségét, hogy a közös alkalmazási tervek elfogadására és jóváhagyására egyedi végrehajtási szabályokat lehessen elfogadni. Hasznos lehet e lehetőséget kihasználni, miután az Hivatal megkezdi működését és amennyiben a ügyvezető igazgató úgy ítéli meg, hogy e szabályokat uniós jogban kell megállapítani.
- (25) A Hivatal jogosult – kérésre – szerződéses szolgáltatásokat nyújtani a közös alkalmazáshozaz érintett tagállamok által használandó ellenőrzési és felügyeleti eszközök vonatkozásában.
- (26) A Bizottság, a tagállamok és a Hivatal egy információs hálózaton keresztül kicserélik az ellenőrzéssel és felügyelettel kapcsolatos, vonatkozó információkat, hogy ezáltal biztosítsák a Hivatal feladatainak végrehajtását.
- (27) A Hivatal jogállása és felépítése megfelel az elérendő célok jellegének, és lehetővé teszi, hogy a Hivatal feladatait a tagállamokkal és a Bizottsággal való szoros együttműködésben végezze. Következésképpen, a Hivatalnak jogi, pénzügyi és igazgatási autonómiát kell biztosítani, ugyanakkor szoros kapcsolatot kell fenntartania az uniós intézményekkel és a tagállamokkal. Ebből a célból szükségszerű és helyénvaló, hogy a Hivatal jogi személyiséggel rendelkező uniós szerv legyen, amely az e rendelet által ráruházott hatásköröket gyakorolja.
- (28) A Hivatal szerződéses felelőssége tekintetében, amely a Hivatal által kötött szerződésekre alkalmazandó jog hatálya alá tartozik, az Európai Unió Bírósága rendelkezik joghatósággal, az adott szerződésben foglalt választott bírósági kikötés értelmében. A Bíróság szintén joghatósággal rendelkezik bármely olyan vitában, amely a Hivatal által szerződésen kívüli károkozásért való felelősségéből eredő károk ellentételezésével kapcsolatos, a tagállamok jogában közös, általános alapelvekkel összhangban.
- (29) A Bizottság és a tagállamok képviseltetik magukat az igazgatási tanácsban, amelynek feladata a Hivatal helyes és hatékony működésének biztosítása.
- (30) mivel a Hivatalnak uniós kötelezettségeket kell ellátnia, és mivel a Bizottság kérésére, az Unió nemzetközi kötelezettségeinek megfelelően, együtt kell működnie harmadik országokkal és regionális halászati szervezetekkel, helyénvaló, hogy az igazgatási tanács elnökét a Bizottság képviselői közül válasszák.
- (31) Az igazgatási tanács szavazási szabályainak figyelembe kell venniük, hogy a tagállamoknak és a Bizottságnak érdeke fűződik a Hivatal hatékony működéséhez.
- (32) Tanácsadó testületet kell felállítani, amely az ügyvezető igazgatót tanáccsal látja el és biztosítja az érdekeltekkel való szoros együttműködést.
- (33) Helyénvaló előírni, hogy az igazgatási tanács tanácskozásain – szavazati jog nélkül – részt vegyen a tanácsadó testület egy tagja is.
- (34) Rendelkezni kell a Hivatal ügyvezető igazgatójának kinevezéséről és felmentéséről, illetve a feladatai gyakorlása tekintetében irányadó szabályokról.
- (35) A Hivatal átlátható működésének elősegítése céljából az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁶⁾ korlátozások nélkül kell alkalmazni a Hivatalra.
- (36) Az egyének magánéletének védelme érdekében az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁷⁾ kell e rendelet tekintetében alkalmazni.
- (37) A Hivatal működési autonómiájának és függetlenségének biztosítása érdekében önálló költségvetést kell számára biztosítani, amelynek bevétele egyrészt az Unió hozzájárulásából, másrészt a Hivatal által nyújtott szerződéses szolgáltatásokból származik. Az uniós költségvetési eljárást kell alkalmazni az uniós hozzájárulás és az Európai Unió általános költségvetése terhére nyújtott egyéb támogatások tekintetében. Az elszámolások ellenőrzését a Számvevőszék végzi.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésekről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

- (38) A csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek leküzdése érdekében az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága között az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz ⁽⁸⁾ kapcsolódó, 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁹⁾ rendelkezéseit korlátozások nélkül kell alkalmazni a Hivatalra.
- (39) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁰⁾ összhangban kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

CÉL ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Cél

Ez a rendelet az Európai Halászati Ellenőrző Hivatalról (a továbbiakban: a Hivatal) rendelkezik, amelynek célja a tagállamok által folytatott halászati ellenőrzési és felügyeleti tevékenységek operatív koordinációjának megszervezése, valamint a tagállamok közötti együttműködés támogatása, hogy azok megfelelhesse a közös halászati politika szabályainak, e szabályok hatékony és egységes alkalmazása érdekében.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „ellenőrzés és felügyelet”: azok az intézkedések, amelyeket a tagállamok tesznek, különösen az 1224/2009/EK tanácsi rendelet ⁽¹¹⁾ 5., 11., 71., 91. és 117. cikke, valamint VII. címe értelmében a közös halászati politika hatálya alá tartozó halászati tevékenységek ellenőrzése és felügyelete céljából, beleértve a megfigyelési és monitoring tevékenységeket, mint például a műholdas hajó-megfigyelési és megfigyelő rendszerek;
- b) „ellenőrzési és felügyeleti eszközök”: a tagállamok által ellenőrzés és felügyelet céljára alkalmazott megfigyelőhajók, -repülőgépek, -járművek és egyéb anyagi források, valamint ellenőrök, megfigyelők és egyéb emberi erőforrások;
- c) „közös alkalmazási terv”: a rendelkezésre álló ellenőrzési és felügyeleti eszközök alkalmazására vonatkozó operatív intézkedéseket tartalmazó terv;
- d) „nemzetközi ellenőrzési és felügyeleti program”: az Unió ellenőrzésre és felügyeletre vonatkozó nemzetközi kötelezettségeinek végrehajtására vonatkozó program, amely megállapítja az ellenőrzési és felügyeleti tevékenységekre vonatkozó célokat, közös prioritásokat és eljárásokat;
- e) „egyedi ellenőrzési és felügyeleti program”: az 1224/2009/EK rendelet 95. cikkének megfelelően megállapított ellenőrzési és felügyeleti tevékenységekre vonatkozó célokat, közös prioritásokat és eljárásokat meghatározó program;
- f) „halászat”: az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 28. pontjában meghatározott halászati tevékenység;
- g) „uniós ellenőrök”: az 1224/2009/EK rendelet 79. cikkében említett jegyzékben szereplő ellenőrök.

⁽⁸⁾ HL L 136., 1999.5.31., 15. o.

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽¹¹⁾ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

II. FEJEZET

A HIVATAL KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSAI ÉS FELADATAI

3. cikk

Kötelezettségvállalások

A Hivatal kötelezettségvállalásai a következők:

- a) koordinálja az Unió ellenőrzési és felügyeleti kötelezettségeihez kapcsolódó, tagállamok által végzett ellenőrzést és felügyeletet;
- b) koordinálja az érintett tagállamok által egyesített nemzeti ellenőrzési és felügyeleti eszközök alkalmazását e rendelettel összhangban;
- c) segítséget nyújt a tagállamoknak abban, hogy információkat szolgáltatassanak a Bizottságnak és harmadik feleknek a halászati és az ellenőrzési és felügyeleti tevékenységekről;
- d) hatáskörén belül segítséget nyújt a tagállamoknak a közös halászati politika szabályai szerinti feladataik és kötelezettségeik végrehajtásában;
- e) segítséget nyújt a tagállamoknak és a Bizottságnak a közös halászati politika uniós alkalmazásának harmonizációjában;
- f) hozzájárul a tagállamok és a Bizottság ellenőrzési és felügyeleti technikák kutatására és fejlesztésére irányuló munkájához;
- g) hozzájárul az ellenőrképzés és a tapasztalatcsere tagállamok közötti összehangolásához;
- h) összehangolja a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan („IUU”) halászat elleni harc jegyében folytatott tevékenységeket az uniós szabályoknak megfelelően;
- i) elősegíti a közös halászati politika ellenőrző rendszerének egységes végrehajtását, ami különösen az alábbiakat foglalja magában:
 - az egyedi ellenőrzési és felügyeleti programok, az IUU halászat ellenőrzésére irányuló programok és a nemzetközi ellenőrzési és vizsgálati programok végrehajtása érdekében a tagállamok által folytatott ellenőrzési tevékenységek operatív koordinációjának megszervezése,
 - a Hivatal feladatainak a 19. cikkel összhangban történő ellátásához szükséges ellenőrzések;
- j) együttműködik az (EU) 2016/1624 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹²⁾ létrehozott Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökséggel és az 1406/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹³⁾ létrehozott Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséggel – a saját megbízatásuk keretein belül – annak érdekében, hogy szolgáltatások, információk, felszerelések és képzések nyújtásával, valamint többcélú műveletek koordinálásával az e rendelet 8. cikkében foglaltaknak megfelelően támogassa a parti őrségi feladatokat ellátó nemzeti hatóságokat.

4. cikk

Az Unió ellenőrzésre és felügyeletre vonatkozó nemzetközi kötelezettségeihez kapcsolódó feladatok

(1) A Hivatal a Bizottság kérésére:

- a) segítséget nyújt az Unió és a tagállamok számára harmadik országokkal, illetve azon nemzetközi regionális halászati szervezetekkel fenntartott kapcsolatuk tekintetében, amelynek az Unió tagja;
- b) együttműködik a nemzetközi regionális halászati szervezetek illetékes hatóságaival a Közösség ellenőrzési és felügyeleti kötelezettségei tekintetében, az ilyen szervekkel kötött munkaszerződések keretében.

(2) A Hivatal a Bizottság kérésére együttműködhet harmadik országok illetékes hatóságaival az Unió és az ilyen harmadik országok közötti megállapodások keretében végrehajtott ellenőrzéshez és felügyelethez kapcsolódó ügyekben.

(3) Hatáskörén belül a Hivatal végrehajthat feladatokat a tagállamok nevében olyan nemzetközi halászati megállapodások értelmében, amelyeknek az Unió szerződő fele.

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1624 rendelete (2016. szeptember 14.) az Európai Határ- és Parti Őrségről és az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 863/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 2007/2004/EK tanácsi rendelet és a 2005/267/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 251., 2016.9.16., 1. o.).

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1406/2002/EK rendelete (2002. június 27.) az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség létrehozásáról (HL L 208., 2002.8.5., 1. o.).

5. cikk

Az operatív koordinációhoz kapcsolódó feladatok

- (1) A Hivatal által végzett operatív koordináció a közös halászati politika hatálya alá tartozó valamennyi tevékenység ellenőrzésére kiterjed.
- (2) A Hivatal az operatív koordináció céljából közös alkalmazási terveket dolgoz ki, és a III. fejezettel összhangban megszervezi a tagállamok ellenőrzési és felügyeleti tevékenységének operatív koordinációját.
- (3) A Hivatal a tagállamok fokozottabb operatív koordinációjának céljából az érintett tagállamokkal együtt operatív terveket dolgozhat ki, és koordinálhatja azok végrehajtását.

6. cikk

Szerződéses szolgáltatások biztosítása a tagállamok számára

A Hivatal a tagállamok számára – saját kérésükre – az uniós és/vagy nemzetközi vizeken folytatott halászatra vonatkozó kötelezettségeikkel kapcsolatos ellenőrzésre és felügyeletre vonatkozóan szerződéses szolgáltatásokat nyújthat, beleértve ellenőrző és felügyeleti platformok bérbeadását, működtetését és személyzettel való ellátását, valamint megfigyelők biztosítását az érintett tagállamok által végrehajtott közös műveletekhez.

7. cikk

Segítségnyújtás a Bizottság és a tagállamok számára

A Hivatal segítséget nyújt a Bizottságnak és a tagállamoknak azzal a céllal, hogy biztosítsa a közös halászati politika szabályai alapján – az IUU halászat elleni küzdelmet is beleértve – és a harmadik országokhoz fűződő kapcsolatokról rájuk háruló kötelezettségek magas színvonalú, egységes és hatékony teljesítését. A Hivatal különösen:

- a) létrehoz és kidolgoz egy alaptantervet a tagállamok halászati felügyelői oktatóinak képzéséhez, és további képzési kurzusokat és szemináriumokat biztosít az említett tisztviselők és az ellenőrzési és felügyeleti tevékenységben részt vevő egyéb személyzet számára;
- b) létrehoz és kidolgoz egy alaptantervet az uniós ellenőrök első küldetés előtti képzéséhez, és e tisztviselők számára rendszeresen biztosít további, aktualizált képzési kurzusokat és szemináriumokat;
- c) a tagállamok kérése alapján elvégzi a tagállamok ellenőrzési és felügyeleti tevékenységeihez kapcsolódó eszközök és szolgáltatások együttes beszerzését, továbbá a közös kísérleti projektek tagállamok általi végrehajtásának előkészítését és koordinálását;
- d) közös operatív eljárásokat alakít ki a két vagy több tagállam által végzett közös ellenőrzési és felügyeleti tevékenységekre vonatkozóan;
- e) kritériumokat dolgoz ki az ellenőrzési és felügyeleti eszközöknek a tagállamok, illetve a tagállamok és harmadik országok közötti cseréje tekintetében, illetve az ilyen eszközök tagállamok általi rendelkezésre bocsátására vonatkozóan;
- f) a halászati adatok alapján a fogásokra, a kirakodásokra és a halászati erő kifejtésre, illetve a be nem jelentett kirakodásokra vonatkozóan kockázatelemzést végez, többek között a fogásokra és a behozatalra vonatkozó adatoknak a kivitelre és a nemzeti fogyasztásra vonatkozó adatokkal való összehasonlítása révén;
- g) a Bizottság vagy a tagállamok megkeresésére közös ellenőrzési módszereket és eljárásokat dolgoz ki;
- h) kérésre segíti a tagállamokat abban, hogy megfeleljenek saját uniós és nemzetközi kötelezettségeiknek, beleértve az IUU halászat elleni küzdelmet, valamint a regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében fennálló kötelezettségeknek;
- i) hatáskörén belül ösztönzi és koordinálja az egységes kockázatkezelési módszerek kidolgozását;
- j) koordinálja és ösztönzi a tagállamok közötti együttműködést és az 1224/2009/EK rendeletben előírt mintavételi tervek kidolgozására vonatkozó közös előírásokat.

8. cikk

Európai együttműködés a parti őrségi feladatok ellátásában

- (1) A Hivatal az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökséggel és az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséggel együttműködve támogatja a nemzeti hatóságokat a parti őrségi feladatok nemzeti, uniós és adott esetben nemzetközi szinten történő elvégzésében az alábbiak révén:
 - a) a hajózási adatszolgáltatási rendszerekben és az említett ügynökségek, illetve a Hivatal által üzemeltetett vagy az általuk hozzáférhető más információs rendszerekben rendelkezésre álló információk megosztása, összevonása és elemzése az említett ügynökségekre, illetve a Hivatalra vonatkozó jogalappal összhangban és a tagállamok adatok feletti rendelkezési jogának sérelme nélkül;

- b) a legkorszerűbb technológián alapuló felügyeleti és kommunikációs szolgáltatások nyújtása, ideértve a világűrbe telepített és a földi infrastruktúrát és a bármilyen platformra telepített érzékelőket is;
- c) kapacitásépítés iránymutatások és ajánlások kidolgozása és bevált gyakorlatok megállapítása, valamint a személyzet képzésének és cseréjének biztosítása révén;
- d) a parti őrségi feladatokkal kapcsolatos információcseré és együttműködés fokozása, többek között a tengerészeti területen fennálló műveleti kihívások és felmerülő kockázatok elemzése révén;
- e) kapacitások megosztása többcélú műveletek tervezése és végrehajtása révén, valamint az eszközök és más kapacitások megosztása által, amennyiben ezeket a tevékenységeket az említett ügynökségek, illetve a Hivatal koordinálják és azokhoz az érintett tagállamok illetékes hatóságai hozzájárultak.

(2) A Hivatal és az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség, valamint és az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség között a parti őrségi feladatok terén folytatott együttműködés pontos módjait munkamegállapodás keretében kell meghatározni megbízatásukkal és az ügynökségekre, illetve a Hivatalra vonatkozó pénzügyi szabályokkal összhangban. E megállapodást jóvá kell hagynia a Hivatal igazgatási tanácsának, az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség igazgatótanácsának és az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség igazgatási tanácsának.

(3) A Bizottság a tagállamokkal, a Hivatallal, az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökséggel és az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséggel szoros együttműködésben hozzáférhetővé tesz egy gyakorlati kézikönyvet a parti őrségi feladatok ellátásában való európai együttműködésről. Az említett kézikönyv információcserére vonatkozó iránymutatásokat, ajánlásokat és bevált gyakorlatokat tartalmaz. A Bizottság a kézikönyvet ajánlás formájában fogadja el.

III. FEJEZET

OPERATÍV KOORDINÁCIÓ

9. cikk

Az Unió ellenőrzési és felügyeleti kötelezettségeinek végrehajtása

- (1) A Hivatal a Bizottság kérésére nemzetközi ellenőrzési és felügyeleti programok alapján összehangolja a tagállamok ellenőrzési és felügyeleti tevékenységeit közös alkalmazási tervek kidolgozásával.
- (2) A Hivatal megvásárolhatja, kölcsönözheti vagy bérelheti az (1) bekezdésben említett közös alkalmazási tervek végrehajtásához szükséges eszközöket.

10. cikk

Az egyedi ellenőrzési és felügyeleti programok végrehajtása

- (1) A Hivatal közös alkalmazási tervek segítségével összehangolja az 1224/2009/EK rendelet 95. cikkével összhangban létrehozott egyedi ellenőrzési és felügyeleti programok végrehajtását.
- (2) A Hivatal megvásárolhatja, kölcsönözheti vagy bérelheti az (1) bekezdésben említett közös alkalmazási tervek végrehajtásához szükséges eszközöket.

11. cikk

A közös alkalmazási tervek tartalma

Valamennyi közös alkalmazási terv:

- a) teljesíti a vonatkozó ellenőrzési és felügyeleti program követelményeit;
- b) alkalmazza a Bizottság által az ellenőrzési és felügyeleti programokban meghatározott kritériumokat, teljesítményszinteket, prioritásokat és közös felügyeleti eljárásokat;
- c) arra törekszik, hogy a 12. cikk (2) bekezdésével összhangban közölt meglévő nemzeti ellenőrzési és felügyeleti eszközöket az igényekhez illessze, és azok alkalmazását megszervezze;
- d) megszervezi az emberi és anyagi erőforrások felhasználását, tekintettel azokra az időszakokra és övezetekre, amikor, illetve ahol ezeket alkalmazzák, beleértve a több tagállamból érkező uniós ellenőrök csoportjainak működését;
- e) figyelembe veszi az érintett tagállamok más közös alkalmazási tervekkel kapcsolatos már meglévő kötelezettségeit, illetve egyedi regionális vagy helyi kötelezettségeit;
- f) meghatározza azon feltételeket, amelyek mellett egy tagállam ellenőrzési és felügyeleti eszközeivel egy másik tagállam felségterülete és joghatósága alá tartozó vizekre léphet.

12. cikk

Értesítés az ellenőrzési és felügyeleti eszközökről

- (1) A tagállamoknak minden év október 15-e előtt értesíteniük kell a Hivatalt a következő évi ellenőrzési és felügyeleti célokra rendelkezésükre álló ellenőrzési és felügyeleti eszközökről.
- (2) Minden egyes tagállamnak az adott program létrehozásáról szóló döntésről való értesítését követő 1 hónapon belül értesítenie kell a Hivatalt arról, hogy milyen eszközökkel szándékozik elvégezni a rá vonatkozó nemzetközi ellenőrzési és felügyeleti programot, illetve az egyedi ellenőrzési és felügyeleti programot.

13. cikk

A közös alkalmazási tervek elfogadására vonatkozó eljárás

- (1) A 12. cikk (2) bekezdésében előírt értesítések alapján, és az értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül a Hivatal ügyvezető igazgatója az érintett tagállamokkal egyeztetve elkészíti a közös alkalmazási terv tervezetét.
- (2) A közös alkalmazási terv tervezete meghatározza azon ellenőrzési és felügyeleti eszközöket, amelyeket az ellenőrzési és felügyeleti program – amelyre a terv vonatkozik – végrehajtása érdekében egyesíteni lehet, a vonatkozó halászterületben érintett tagállamok érdekeltségei alapján.
- A tagállamok egyes halászterületekben való érdekeltségét az alábbi kritériumok alapján kell felmérni, amely kritériumok viszonylagos súlyozása az egyes tervek konkrét sajátosságaitól függ:
- a tagállam felségterülete vagy joghatósága alá tartozó, a közös alkalmazási terv által érintett vizek relatív kiterjedése, amennyiben léteznek ilyenek;
 - a területén adott referencia-időszakon belül kirakodott hal mennyisége, a közös alkalmazási terv hatálya alá tartozó halászterületről származó összes fogás arányában;
 - a közös alkalmazási terv hatálya alá tartozó halászterületen tevékenykedő, adott tagállam lobogója alatt hajózó uniós halászhajók relatív száma (motorteljesítmény és bruttó úrtartalom alapján), az adott halászterületen tevékenykedő összes hajó arányában;
 - a tagállam tekintetében megállapított kvóta relatív nagysága, illetve, amennyiben nem állapítottak meg kvótát, a tagállamnak az adott halászterületen egy adott referencia-időszakra vonatkozó fogása.
- (3) Amennyiben a közös alkalmazási terv elkészítésének folyamatában nyilvánvalóvá válik, hogy nincs elegendő ellenőrzési és felügyeleti eszköz a vonatkozó ellenőrzési és felügyeleti program követelményeinek teljesítéséhez, az ügyvezető igazgató haladéktalanul értesíti az érintett tagállamokat és a Bizottságot.
- (4) A ügyvezető igazgató értesítést küld a közös alkalmazási terv tervezetéről az érintett tagállamoknak és a Bizottságnak. Amennyiben az értesítéstől számított 15 munkanapon belül sem az érintett tagállamok, sem a Bizottság nem emelnek kifogást, az ügyvezető igazgató elfogadja a tervet.
- (5) Amennyiben egy vagy több érintett tagállam, illetve a Bizottság kifogást emel, az ügyvezető igazgató az ügyet a Bizottság elé terjeszti. A Bizottság elvégezheti a terven a szükséges kiigazításokat, és azt az 1380/2013/EU rendelet 47. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadhatja.
- (6) A Hivatal – a tagállamokkal konzultálva – évente felülvizsgál minden közös alkalmazási tervet, hogy figyelembe vehessen minden új ellenőrzési és felügyeleti programot, amely az érintett tagállamokra vonatkozik, illetve a Bizottság által az ellenőrzési és felügyeleti programok tekintetében meghatározott bármilyen prioritást.

14. cikk

A közös alkalmazási tervek végrehajtása

- (1) A közös ellenőrzési és felügyeleti tevékenységeket a közös alkalmazási tervek alapján kell végezni.
- (2) A közös alkalmazási terv által érintett tagállamok:
- rendelkezésre bocsátják a közös alkalmazási terv végrehajtására szánt ellenőrzési és felügyeleti eszközöket;
 - kijelölnek egy nemzeti kapcsolattartó pontot/koordinátort, akit megfelelő hatalommal ruháznak fel ahhoz, hogy megkeresés esetén időben válaszolhasson a Hivatalnak a közös alkalmazási terv végrehajtásához kapcsolódó kérdéseire, és erről a Hivatalt értesítik;
 - a közös alkalmazási tervvel és a (4) bekezdésben említett követelményekkel összhangban alkalmazzák az egyesített ellenőrzési és felügyeleti eszközöket;

- d) a Hivatal számára online hozzáférést biztosítanak a közös alkalmazási terv végrehajtásához szükséges információkhoz;
- e) együttműködnek a Hivatallal a közös alkalmazási terv végrehajtásában;
- f) biztosítják, hogy az uniós közös alkalmazási terv végrehajtásához kijelölt minden ellenőrzési és felügyeleti eszköz összhangban van a közösségi halászati politika szabályaival.
- (3) A tagállamoknak a 13. cikk alapján létrehozott közös alkalmazási terv keretén belüli kötelezettségei sérelme nélkül, a közös alkalmazási tervhez biztosított ellenőrzési és felügyeleti eszközök parancsnoklása és ellenőrzése az illetékes nemzeti hatóságok felelősségi körébe tartozik, a nemzeti joggal összhangban.
- (4) Az ügyvezető igazgató a 13. cikk alapján elfogadott közös alkalmazási terv végrehajtására vonatkozóan követelményeket határozhat meg. E követelmények a terv keretein belül maradnak.

15. cikk

A közös alkalmazási tervek értékelése

A Hivatal évente értékelést készít az egyes közös alkalmazási tervek hatékonyságáról, illetve a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megvizsgálja, hogy fennáll-e annak a kockázata, hogy a halászati tevékenységek nem felelnek meg az alkalmazandó ellenőrzési intézkedéseknek. Az értékeléseket haladéktalanul közölni kell az Európai Parlamenttel, a Bizottsággal és a tagállamokkal.

16. cikk

Az ellenőrzési és felügyeleti programok hatálya alá nem tartozó halászterületek

Két vagy több tagállam kérheti a Hivataltól, hogy koordinálja ellenőrzési és felügyeleti eszközeik alkalmazását egy adott halászterület vagy olyan terület tekintetében, amelyre nem vonatkozik ellenőrzési és felügyeleti program. A koordinációt az érintett tagállamok által megállapodott ellenőrzési és felügyeleti kritériumoknak és prioritásoknak megfelelően kell végezni.

17. cikk

Információs hálózat

- (1) A Bizottság, a Hivatal és a tagállamok illetékes hatóságai kicserélik a rendelkezésükre álló vonatkozó információkat az uniós és nemzetközi vizeken folytatott közös ellenőrzési és felügyeleti tevékenységek tekintetében.
- (2) Minden illetékes nemzeti hatóság, összhangban a vonatkozó uniós jogszabályokkal, intézkedéseket tesz a részére az e cikk (1) bekezdése értelmében átadott információk bizalmas kezelésének biztosítására az 1224/2009/EK rendelet 112. és 113. cikkével összhangban.

18. cikk

Részletes szabályok

Az e fejezet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat az 1380/2013/EU rendelet 47. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

Ezek a szabályok különösen a közös alkalmazási terv tervezetének elkészítésére és elfogadására vonatkozó eljárásokat érinthetik.

IV. FEJEZET

A HIVATAL HATÁSKÖRE

19. cikk

A Hivatal tisztviselőinek uniós ellenőrként való kijelölése

A Hivatal tisztviselőit az 1224/2009/EK rendelet 79. cikkével összhangban nemzetközi vizeken uniós ellenőrnek lehet kijelölni.

20. cikk

A Hivatal intézkedései

A Hivatal adott esetben:

- a) összehangolt ellenőrzési előírásokra vonatkozó útmutatókat ad ki;
- b) iránymutatásokat dolgoz ki, amelyek bemutatják a közös halászati politika ellenőrzésével kapcsolatos legjobb gyakorlatokat – beleértve az ellenőrzést végző tisztviselők képzését – és azokat rendszeresen frissíti;
- c) a Bizottságnak megadja a feladatainak elvégzéséhez szükséges technikai és igazgatási támogatást.

21. cikk

Együtműködés

- (1) A tagállamok és a Bizottság együttműködnek a Hivatallal és segítik a Hivatalt kötelezettségvállalásainak teljesítésében.
- (2) Az egyes tagállamok eltérő jogrendszerére kellő tekintettel, az uniós jogszabályokkal összhangban és a tagállamok legjobb gyakorlatait és az elfogadott nemzetközi előírásokat figyelembe véve a Hivatal elősegíti a tagállamok közötti, illetve a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködést az összehangolt ellenőrzési előírások kidolgozása terén.

22. cikk

Válságstáb

- (1) A Hivatalt azonnal értesíteni kell, ha a Bizottság a saját kezdeményezésére vagy legalább két tagállam megkeresésére megállapítja, hogy a közös halászati politikát közvetlenül, közvetve vagy potenciálisan súlyos kockázat fenyegeti, amelyet a meglévő eszközökkel nem lehet megelőzni, felszámolni vagy csökkenteni, vagy megfelelő módon kezelni.
- (2) A Bizottság értesítése vagy a saját kezdeményezése alapján eljáró Hivatal haladéktalanul válságstábot hoz létre, és erről tájékoztatja a Bizottságot.

23. cikk

A válságstáb feladatai

- (1) A Hivatal által létrehozott válságstáb felelős azért, hogy az összes vonatkozó információt begyűjtse és értékelje, továbbá meghatározza, hogy a közös halászati politikát fenyegető kockázat minél hatékonyabb és gyorsabb megelőzéséhez, felszámolásához vagy csökkentéséhez milyen lehetőségek állnak rendelkezésre.
- (2) A válságstáb igénybe veheti más hatóság vagy személy segítségét, ha annak szakértelmét a szükséghelyzetre adandó hatékony válaszlépés érdekében szükségesnek ítéli.
- (3) A Hivatal a szükséghelyzetre adandó megfelelő és kellő időben történő válaszlépés érdekében biztosítja a szükséges koordinációt.
- (4) A válságstáb adott esetben folyamatosan tájékoztatja a nyilvánosságot a felmerülő kockázatokról és a foganatosított intézkedésekről.

24. cikk

Többéves munkaprogram

- (1) A többéves munkaprogram egy ötéves időszakra vonatkozóan intézkedésenként megállapítja a Hivatal átfogó célkitűzéseit, megbízatását, feladatait, teljesítménymutatóit és prioritásait. Tartalmazza az adott ötéves időszakra vonatkozó célkitűzések eléréséhez szükséges személyzetpolitikai terv és a várhatóan szükséges költségvetési előirányzatok ismertetését.
- (2) A többéves munkaprogramot a Bizottság által kidolgozott tevékenység alapú irányítási rendszer és módszertan szerint kell előterjeszteni. A munkaprogramot az igazgatási tanácsnak kell elfogadnia.
- (3) A 32. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti munkaprogram a többéves munkaprogramra vonatkozik. Egyértelműen fel kell tüntetni benne, hogy az előző év munkaprogramjához képest hol vannak kiegészítések, változtatások vagy törlések, és milyen előrelépés történt a többéves munkaprogram átfogó célkitűzéseinek és prioritásainak elérésében.

25. cikk

Tengerügyi együttműködés

A Hivatal hozzájárul az EU integrált tengerpolitikájának végrehajtásához és különösen – az igazgatási tanács jóváhagyását követően – igazgatási megállapodásokat köt más szervekkel az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben. Az ügyvezető igazgató erről már a tárgyalások korai szakaszában tájékoztatja a Bizottságot és a tagállamokat.

26. cikk

Részletes szabályok

Az e fejezet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat az 1380/2013/EU rendelet 47. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

Ezek a szabályok vonatkozhatnak különösen a szükséghelyzetekre adandó válaszlépésekre vonatkozó tervek elkészítésére, a válságstáb felállítására és az alkalmazandó gyakorlati eljárásokra.

V. FEJEZET

BELSŐ FELÉPÍTÉS ÉS MŰKÖDÉS

27. cikk

Jogi forma és központi hivatal

- (1) A Hivatal uniós szerv, és jogi személyiséggel rendelkezik.
- (2) A Hivatal minden egyes tagállamban az adott tagállam joga értelmében a jogi személyeket megillető legteljesebb jogképeséssel rendelkezik. A Hivatal különösen ingó és ingatlan vagyont szerezhethet és elidegeníthet, és bírósági eljárásban félként részt vehet.
- (3) A Hivatalt ügyvezető igazgatója képviseli.
- (4) A Hivatal székhelye Vigo, Spanyolország.

28. cikk

Alkalmazottak

- (1) A Hivatal alkalmazottaira az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek – amelyeket a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet⁽¹⁴⁾ állapított meg – és az említett személyzeti szabályzat és alkalmazási feltételek alkalmazásában az Európai Unió intézményei által közösen elfogadott szabályok alkalmazandók. Az igazgatási tanács, egyetértésben a Bizottsággal, elfogadja a szükséges, részletes alkalmazási szabályokat.
- (2) A 39. cikk sérelme nélkül, a Hivatal saját alkalmazottai tekintetében gyakorolja a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott hatásköröket.
- (3) A Hivatal alkalmazottai a Bizottság által ideiglenesen kijelölt vagy kiküldött tisztviselők és a Hivatal által a feladatai végrehajtásához felvett egyéb alkalmazottak.

A Hivatal ideiglenes jelleggel a tagállamok által kiküldött tisztviselőket is alkalmazhat.

29. cikk

Kiváltságok és mentességek

A Hivatalra az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvet kell alkalmazni.

30. cikk

Felelősség

- (1) A Hivatal szerződéses felelőssége tekintetében az adott szerződésre alkalmazandó jog irányadó.
- (2) Az Európai Unió Bírósága joghatósággal rendelkezik az ítélethozatalra a Hivatal által kötött szerződésekben foglalt választott bírósági kikötés alapján.

⁽¹⁴⁾ HLL 56., 1968.3.4., 1. o.

(3) Szerződésen kívüli felelősség esetén a Hivatal a jogában közös, általános elvekkel összhangban felel minden általa vagy az alkalmazottai által, feladatuk teljesítése során okozott kárért. A Bíróság joghatósággal rendelkezik minden ilyen kár megtérítéséhez kapcsoló jogvita tekintetében.

(4) A Hivatal alkalmazottainak a Hivatallal szemben fennálló személyes felelőssége tekintetében a személyzeti szabályzatban vagy az alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekben megállapított rendelkezések irányadók.

31. cikk

Nyelvek

(1) A Hivatal tekintetében az 1. tanácsi rendeletben ⁽¹⁵⁾ megállapított rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) A Hivatal működéséhez szükséges fordítói szolgáltatásokat az Európai Unió Intézményeinek Fordítási Központja végzi.

32. cikk

Az igazgatási tanács létrehozása és hatásköre

(1) A Hivatal igazgatási tanáccsal rendelkezik.

(2) Az igazgatási tanács:

a) a 39. cikk értelmében kinevezi és felmenti az ügyvezető igazgatót;

b) minden év április 30-ig elfogadja a Hivatalnak az előző évre vonatkozó általános jelentését, és megküldi azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és a tagállamoknak. A jelentést nyilvánosságra kell hozni;

c) minden év október 31-ig a Bizottság és a tagállamok véleményének figyelembevételével elfogadja a Hivatal következő évi munkaprogramját, és megküldi azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamoknak.

A munkaprogram tartalmazza a Hivatal prioritásait. Elsőbbséget biztosít a Hivatal ellenőrzési és felügyeleti programokhoz kapcsolódó feladatainak. A munkaprogramot éves uniós költségvetési eljárás sérelme nélkül kell elfogadni. Amennyiben a Bizottság a munkaprogram elfogadásától számított 30 napon belül egyet nem értését fejezi ki a programmal kapcsolatban, az igazgatási tanács újrazivizsgálja a programot és két hónapon belül, lehetőség szerint módosítva, második olvasatban elfogadja;

d) a pénzügyi év kezdete előtt elfogadja a Hivatal végleges költségvetését, szükség szerint az uniós hozzájárulás vagy a Hivatal bármely egyéb bevétele szerint kiigazítva;

e) a 44., 45. és 47. cikkel összhangban végrehajtja a Hivatal költségvetésével kapcsolatos feladatait;

f) fegyelmi jogkört gyakorol az ügyvezető igazgató felett;

g) megállapítja eljárási szabályzatát, amely előírhatja szükség esetén albizottságok létrehozását az igazgatási tanácsban;

h) elfogadja a Hivatal feladatainak végrehajtásához szükséges eljárásokat.

33. cikk

Az igazgatási tanács összetétele

(1) Az igazgatási tanács a tagállamok képviselőiből és a Bizottság hat képviselőjéből áll. Minden tagállam egy tag kijelölésére jogosult. A tagállamok és a Bizottság minden egyes tag mellé kijelölnek egy helyettest, aki a tagot annak távollétében képviseli.

(2) Az igazgatási tanács tagjait a halászati ellenőrzés és felügyelet terén szerzett tapasztalatuk és szakértelmük alapján választják ki.

(3) Az egyes tagok hivatali ideje a kinevezésük időpontjától számított 5 év. Ez a hivatali idő megújítható.

⁽¹⁵⁾ A Tanács 1. rendelete (1958. április 15.) az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról (HL 17., 1958.10.6., 385/58. o.).

34. cikk

Az igazgatási tanács elnöklése

- (1) Az igazgatási tanács a Bizottság képviselői közül elnököt választ. Az igazgatási tanács tagjai közül elnökhelyettest választ. Az elnökhelyettes automatikusan átveszi az elnök helyét, ha az akadályoztatva van feladatai ellátásában.
- (2) Az elnök és az elnökhelyettes hivatali ideje három év, amely lejár, amennyiben tagságuk az igazgatási tanácsban megszűnik. A hivatali idő egyszer megújítható.

35. cikk

Ülések

- (1) Az igazgatási tanács üléseit az elnök hívja össze. A napirendet az elnök határozza meg, figyelembe véve az igazgatási tanács tagjainak és a Hivatal ügyvezető igazgatójának javaslatait.
- (2) Az ügyvezető igazgató és a tanácsadó testület által kijelölt képviselő szavazati jog nélkül vesz részt a tanácskozásokon.
- (3) Az igazgatási tanács évente legalább egy rendes ülést tart. Ezenkívül az elnök kezdeményezésére vagy a Bizottság, illetve az igazgatási tanácsban képviselt tagállamok egyharmadának kérésére ül össze.
- (4) Titoktartást igénylő ügyekben vagy érdekellentétek esetén az igazgatási tanács határozhat úgy, hogy egyes napirendi pontokat a tanácsadó testület által kinevezett képviselő jelenléte nélkül vizsgál meg. Az e rendelkezés alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat az eljárási szabályzatban lehet megállapítani.
- (5) Az igazgatási tanács meghívhat bárkit, akinek a véleménye mérvadó lehet, hogy megfigyelőként részt vegyen ülésein.
- (6) Az igazgatási tanács tagjait a tanács eljárási szabályzatának rendelkezéseire is tekintettel tanácsadók vagy szakértők segíthetik munkájukban.
- (7) Az igazgatási tanács titkárságát a Hivatal biztosítja.

36. cikk

Szavazás

- (1) Az igazgatási tanács a szavazatok abszolút többségével határoz.
- (2) Valamennyi tag egy szavazattal rendelkezik. A tanács valamely tagjának távollétében helyettese jogosult szavazati jogának gyakorlására.
- (3) Az eljárási szabályzat részletesebb szavazási rendet állapít meg, különösen az adott esetben a másik tag nevében cselekvő tagra vonatkozó feltételekre és a határozatképesség feltételeire vonatkozóan.

37. cikk

Érdekeltségi nyilatkozat

Az igazgatási tanács tagjai érdekelségi nyilatkozatot tesznek, amelyben jelzik vagy mindennemű érdekelség hiányát, amely sérthetné függetlenségüket, vagy bármely olyan közvetlen vagy közvetett érdekelségüket, amely függetlenségüket sértő érdekelségnek tekinthető. Ezeket a nyilatkozatokat évente, írásban kell benyújtani, illetve amikor a napirendi pontokkal kapcsolatban érdekellentét merül fel. Az utóbbi esetben az érintett tag nem jogosult e pontokról szavazni.

38. cikk

Az ügyvezető igazgató feladatai és hatáskörei

- (1) A Hivatalt az ügyvezető igazgató igazgatja. A Bizottság és az igazgatási tanács saját hatásköreinek sérelme nélkül, az ügyvezető igazgató nem kérhet és nem fogadhat el utasítást semmiféle kormánytól vagy szervtől.
- (2) Az ügyvezető igazgató feladatainak végrehajtása során a közös halászati politika alapelveit alkalmazza.

- (3) Az ügyvezető igazgató feladatai és hatáskörei a következők:
- elkészíti a munkaprogram tervezetét, majd a Bizottsággal és a tagállamokkal folytatott konzultációt követően benyújtja azt az igazgatási tanácsnak. Megteszi a munkaprogram végrehajtásához szükséges lépéseket az ebben a rendeletben, a rendelet végrehajtási szabályaiban és a vonatkozó jogszabályokban megállapított korlátok figyelembevételével;
 - megteszi a szükséges lépéseket – beleértve belső igazgatási utasítások elfogadását és hirdetémények közzétételét – annak biztosítására, hogy a Hivatal szervezete és működése megfeleljen az ebben a rendeletben megállapított rendelkezéseknek;
 - megteszi a szükséges lépéseket, beleértve a Hivatalnak a II. és a III. fejezet szerinti feladataira – ideértve az ellenőrzési és felügyeleti eszközök bérbeadását, illetve működtetését és információs hálózat működtetését – vonatkozó határozatok elfogadását;
 - válaszol a Bizottság kéréseire és a tagállamoknak a 6., 7. és 16. cikk szerinti, segítségnyújtás iránti kérelmeire;
 - hatékony megfigyelési rendszert hoz létre abból a célból, hogy összehasonlíthatóvá váljanak a Hivatal eredményei az operatív célokkal. Ezek alapján az ügyvezető igazgató évente általános jelentéstervezetet készít és benyújtja azt az igazgatási tanácsnak. Megállapítja az elismert szakmai színvonalnak megfelelő rendszeres értékelési eljárásokat;
 - az alkalmazottak tekintetében gyakorolja a 28. cikk (2) bekezdésében megállapított hatáskört;
 - a 44. cikkel összhangban becsléseket készít a Hivatal bevételeiről és kiadásairól, és a 45. cikknek megfelelően végrehajtja a költségvetést.
- (4) Az ügyvezető igazgató tevékenységéért az igazgatási tanácsnak tartozik felelősséggel.

39. cikk

Az ügyvezető igazgató kinevezése és felmentése

- (1) Az ügyvezető igazgatót az igazgatási tanács nevezi ki a közös halászati politika és a halászati ellenőrzés és felügyelet terén szerzett érdemei és bizonyított tapasztalata alapján, a Bizottság által egy kiválasztási eljárást követően javasolt legalább két jelöltet tartalmazó listáról, miután az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* meghirdették az álláshelyet, és egyéb helyeken érdeklődésnyilvánítási felhívást tettek közzé.
- (2) Az ügyvezető igazgató felmentésére vonatkozó hatáskört az igazgatási tanács gyakorolja. A tanács a Bizottság vagy tagjai egyharmadának kérésére tanácskozik erről a kérdésről.
- (3) Az igazgatási tanács az (1) és (2) bekezdésben említett határozatokat a tagok kétharmados többségével hozza.
- (4) Az ügyvezető igazgató hivatali ideje öt év. A hivatali idő a Bizottság javaslatára egyszer további öt évre meghosszabbítható, és ezt meghosszabbítást az igazgatási tanácsnak tagjai kétharmados többségével jóvá kell hagynia.

40. cikk

A tanácsadó testület

- (1) A tanácsadó testület az 1380/2013/EU rendelet 43. cikkében előírt tanácsadó testületek képviselőiből áll, az egyes tanácsadó testületek egy-egy képviselőt neveznek ki. A képviselőket a velük azonos időpontban kinevezett helyettesítő személyek helyettesíthetik.
- (2) A tanácsadó testület tagjai nem lehetnek egyben az igazgatási tanács tagjai is.
- A tanácsadó testület kijelöl egy tagot, aki az igazgatási tanács tanácskozásain szavazati jog nélkül részt vesz.
- (3) A tanácsadó testület az ügyvezető igazgatót annak kérésére tanácsokkal látja el e rendelet értelmében vett feladatai ellátásával kapcsolatban.
- (4) A tanácsadó testület elnöke az ügyvezető igazgató. A testület az elnök felhívására évente legalább egyszer összeül.
- (5) A Hivatal a tanácsadó testület számára biztosítja a szükséges logisztikai támogatást és ülései számára a titkárságot.
- (6) Az igazgatási tanács tagjai részt vehetnek a tanácsadó testület ülésein.

41. cikk

Átláthatóság és kommunikáció

- (1) Az 1049/2001/EK rendeletet alkalmazni kell a Hivatal rendelkezésére álló dokumentumok tekintetében.
- (2) Az igazgatási tanács az első ülése napjától számított hat hónapon belül elfogadja az 1049/2001/EK rendelet végrehajtására vonatkozó gyakorlati szabályokat.
- (3) A Hivatal saját kezdeményezésére információkat szolgáltathat a kötelezettségvállalásai tekintetében. Különösen biztosítani kell, hogy a nyilvánosság és minden érdekelt fél gyorsan hozzájuthasson tárgyilagos, megbízható és könnyen érthető információkhoz a Hivatal munkájára vonatkozóan.
- (4) Az igazgatási tanács megállapítja a (3) bekezdés alkalmazásához szükséges belső szabályokat.
- (5) A Hivatal által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke szerint hozott határozatok a Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 228. és 263. cikke értelmében okot adhatnak az európai ombudsmanhoz történő panasz benyújtására vagy a Bíróság előtti eljárásra.
- (6) A Hivatal és a Bizottság által e rendelettel összhangban gyűjtött információk az (EU) 2018/1725 rendelet hatálya alá tartoznak.

42. cikk

Titoktartási kötelezettség

- (1) Az igazgatási tanács tagjaira, az ügyvezető igazgatóra és a Hivatal alkalmazottaira, még tevékenységük megszűnése után is, vonatkoznak az EUMSZ 339. cikke szerinti titoktartási követelmények.
- (2) Az igazgatási tanács belső szabályokat állapít meg az (1) bekezdésben említett titoktartási követelmények végrehajtására vonatkozó gyakorlati szabályok tekintetében.

43. cikk

Információhoz való hozzáférés

- (1) A Bizottság korlátlan hozzáféréssel rendelkezik a Hivatal által gyűjtött információkhoz. A Hivatal a Bizottság kérésére minden információt és annak értékelését a kért formában a Bizottság rendelkezésére bocsátja.
- (2) A Hivatal bármely konkrét művelete által érintett tagállamok hozzáférnek a Hivatal által a művelettel kapcsolatban gyűjtött információkhoz, az 1380/2013/EU rendelet 47. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározható feltételekre is figyelemmel.

VI. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

44. cikk

Költségvetés

- (1) A Hivatal bevétele az alábbiakból tevődik össze:
 - a) az Unió hozzájárulása az Európai Unió általános költségvetéséből (bizottsági szakasz);
 - b) a Hivatal által a 6. cikkel összhangban a tagállamoknak nyújtott szolgáltatásokért felszámolt díjak;
 - c) kiadványokért, képzésért és/vagy a Hivatal által biztosított egyéb szolgáltatásokért felszámolt díjak.
- (2) A Hivatal kiadásai fedezik az alkalmazottakkal kapcsolatos költségeket, az igazgatási, az infrastrukturális és a működési költségeket.
- (3) Az ügyvezető igazgató kimutatás-tervezetet készít a Hivatal becsült bevételeiről és kiadásairól a következő pénzügyi év tekintetében, és egy létszámterv-tervezettel együtt továbbítja azt az igazgatási tanácsnak.
- (4) A bevételeknek és a kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.
- (5) Az igazgatási tanács minden évben, a becsült bevételekről és kiadásokról szóló kimutatás-tervezet alapján elkészíti a Hivatal becsült bevételeinek és kiadásainak kimutatását a következő pénzügyi évre.
- (6) Az (5) bekezdésben említett kimutatást, amely tartalmaz egy létszámterv-tervezetet is, az igazgatási tanács legkésőbb március 31-ig megküldi a Bizottságnak az ideiglenes munkaprogrammal együtt.

- (7) A Bizottság megküldi a kimutatást az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak („a költségvetési hatóság”) az Európai Unió általános költségvetésének előzetes tervezetével együtt.
- (8) A kimutatás alapján a Bizottság bejegyzi az Európai Unió általános költségvetésének előzetes tervezetébe azon becsült összegeket, amelyeket szükségesnek ítél a létszámterv tekintetében, valamint az általános költségvetés által finanszírozandó támogatások összegét, amelyeket az EUMSZ 314. cikkével összhangban benyújt a költségvetési hatósághoz.
- (9) A költségvetési hatóság engedélyezi a támogatási előirányzatokat a Hivatal számára. A költségvetési hatóság elfogadja a Hivatal létszámtervét.
- (10) Az igazgatási tanács elfogadja a költségvetést. A költségvetés az Európai Unió általános költségvetésének elfogadását követően válik véglegessé. Indokolt esetben ennek megfelelően ki kell igazítani.
- (11) Az igazgatási tanács a lehető legrövidebb időn belül értesíti a költségvetési hatóságot, amennyiben olyan projektet szándékozik végrehajtani, amelynek jelentős pénzügyi következményei lehetnek a költségvetési támogatásra nézve, különösen az ingatlanokhoz kapcsolódó projektek, például épületek bérlése vagy vásárlása esetén. Erről értesíteni kell a Bizottságot.
- (12) Amennyiben a költségvetési hatóság egy ága jelezte azon szándékát, hogy véleményt kíván nyilvánítani, az e szándékaról szóló értesítés napjától számított hat héten belül megküldi véleményét az igazgatási tanácsnak.

45. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

- (1) Az ügyvezető igazgató végrehajtja a Hivatal költségvetését.
- (2) Minden pénzügyi évet követően legkésőbb március 1-jéig a Hivatal számvitelért felelős tisztviselője közli az ideiglenes elszámolásokat a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjével, csatolva az adott pénzügyi évre vonatkozó költségvetési és pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést. A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője a (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet⁽⁶⁾ („a költségvetési rendelet”) 245. cikkével összhangban konszolidálja az intézmények és decentralizált szervek ideiglenes elszámolásait.
- (3) Minden pénzügyi évet követően legkésőbb március 31-éig a Bizottság számvitelért felelős tisztviselője megküldi a Hivatal ideiglenes elszámolásait a Számvevőszékhez, csatolva az adott pénzügyi évre vonatkozó költségvetési és pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést. Az adott pénzügyi évre vonatkozó költségvetési és pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést meg kell küldeni az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.
- (4) Az ügyvezető igazgató – a Számvevőszéknek a Hivatal ideiglenes elszámolására vonatkozó észrevételei kézhezvételekor – a költségvetési rendelet 246. cikkével összhangban saját felelősségére elkészíti a Hivatal végleges elszámolását, majd véleménynyilvánítás céljából megküldi azt az igazgatási tanácsnak.
- (5) Az igazgatási tanács véleményt nyilvánít a Hivatal végleges elszámolásáról.
- (6) Legkésőbb a következő év július 1-jéig az ügyvezető igazgató megküldi a végleges elszámolást és az igazgatási tanács véleményét az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.
- (7) A végleges elszámolást közzé kell tenni.
- (8) A Hivatal pénzügyi ellenőrzési funkciót hoz létre, amelyet a vonatkozó nemzetközi szabványoknak megfelelően kell működtetni.
- (9) Legkésőbb szeptember 30-ig az ügyvezető igazgató reagál a Számvevőszék észrevételeire. Az ügyvezető igazgató az igazgatási tanácsnak is megküldi ezt a választ.
- (10) Az ügyvezető igazgató az Európai Parlamentnek – kérésére – minden információt rendelkezésre bocsát, amely a kérdéses pénzügyi évre vonatkozó mentesítési eljárás szabályszerű alkalmazásához szükséges, a költségvetési rendelet 261. cikkének (3) bekezdésében megállapítottak szerint.
- (11) Az Európai Parlament a Tanács ajánlására, a második rákövetkező év április 30-a előtt, mentesíti a Hivatal ügyvezető igazgatóját a kérdéses év költségvetésének végrehajtására vonatkozó felelősség alól.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

46. cikk

Csalás elleni küzdelem

- (1) A csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek leküzdésére a 883/2013/EU, Euratom rendelet rendelkezéseit korlátozások nélkül kell alkalmazni a Hivatalra.
- (2) A Hivatal csatlakozik az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz, és késedelem nélkül kihirdeti valamennyi alkalmazottjának a megfelelő rendelkezéseket.
- (3) A támogatásra vonatkozó határozatok, valamint a végrehajtási megállapodások és az azokhoz kapcsolódó eszközök egyértelműen kikötik, hogy a Számvevőszék és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzéseket hajthat végre a Hivatal által nyújtott támogatás kedvezményezettjeinél és a támogatás elosztásáért felelős szervnél.

47. cikk

Pénzügyi rendelkezések

Az igazgatási tanács a Bizottság jóváhagyásának és a Számvevőszék véleményének kézhezvételét követően elfogadja a Hivatal pénzügyi szabályait. E szabályok az 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel⁽¹⁷⁾ kizárólag a Bizottság előzetes hozzájárulásával, valamint abban az esetben térhet el, ha ez kifejezetten szükséges a Hivatal működéséhez.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

48. cikk

Értékelés

- (1) Az igazgatási tanács, a Hivatal feladatvégzésének megkezdését követő öt éven belül, és ezt követően minden ötödik évben, e rendelet végrehajtásának független, külső értékelésére ad megbízást. A Bizottság minden olyan információt a Hivatal rendelkezésére bocsát, amelyet a Hivatal az értékelés szempontjából lényegesnek ítél.
- (2) Minden értékelés felméri e rendelet hatását, a Hivatal és munkagyakorlata hasznosságát, fontosságát és hatékonyságát, illetve azt, hogy a Hivatal milyen mértékben járul hozzá a közös halászati politika szabályainak való magas szintű megfelelés megvalósításához. Az igazgatási tanács egyedi írásbeli megbízást ad ki, egyetértésben a Bizottsággal, a részt vevő felekkel folytatott konzultációt követően.
- (3) Az értékelés kézhezvételét követően az igazgatási tanács ajánlásokat ad a Bizottságnak e rendelet, valamint a Hivatal és munkagyakorlatának módosítására vonatkozóan. A Bizottság megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az értékelés ténymegállapításait és az ajánlásokat, amelyeket nyilvánosságra hoznak.

49. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 768/2005/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

50. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

⁽¹⁷⁾ A Bizottság 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2013. szeptember 30.) a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet 208. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról (HL L 328., 2013.12.7., 42. o.).

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. március 19-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

I. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és módosításai

A Tanács 768/2005/EK rendelete
(HL L 128., 2005.5.21., 1. o.)

A Tanács 1224/2009/EK rendelete
(HL L 343., 2009.11.22., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1626 rendelete
(HL L 251., 2016.9.16., 80. o.)

Kizárólag a 120. cikk

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

768/2005/EK rendelet	Ez a rendelet
1–7. cikk	1–7. cikk
7a. cikk	8. cikk
8. cikk	9. cikk
9. cikk	10. cikk
10. cikk	11. cikk
11. cikk	12. cikk
12. cikk	13. cikk
13. cikk	14. cikk
14. cikk	15. cikk
15. cikk	16. cikk
16. cikk	17. cikk
17. cikk	18. cikk
17a. cikk	19. cikk
17b. cikk	20. cikk
17c. cikk	21. cikk
17d. cikk	22. cikk
17e. cikk	23. cikk
17f. cikk	24. cikk
17g. cikk	25. cikk
17h. cikk	26. cikk
18. cikk	27. cikk
19. cikk	28. cikk
20. cikk	29. cikk
21. cikk	30. cikk
22. cikk	31. cikk
23. cikk	32. cikk
24. cikk	33. cikk
25. cikk	34. cikk
26. cikk	35. cikk
27. cikk	36. cikk
28. cikk	37. cikk
29. cikk	38. cikk
30. cikk	39. cikk
31. cikk	40. cikk
32. cikk	41. cikk
33. cikk	42. cikk
34. cikk	43. cikk
35. cikk	44. cikk
36. cikk	45. cikk
37. cikk	46. cikk
38. cikk	47. cikk
39. cikk	48. cikk
40. cikk	—
41. cikk	—
—	49. cikk
42. cikk	50. cikk
—	I. melléklet
—	II. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/474 RENDELETE**(2019. március 19.)****az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendelet módosításáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 33., 114. és 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ létrehozza az Unió Vámkódexet (a továbbiakban: a Vámkódex), és megállapítja az Unió vámterületére beszállításra kerülő vagy onnan kiszállításra kerülő árukra alkalmazandó általános szabályokat és eljárásokat.
- (2) Az olasz Campione d'Italia területét (egy Svájc területébe ékelődő olasz exklávé), valamint a Luganói-tó olasz vizeit be kell vonni az Unió vámterületébe, mivel az e területek kizárását megalapozó történelmi okok – például az elszigeteltség és a gazdasági hátrányok – már nem állnak fenn. Ugyanezen okokból az említett területeket a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések hatálya alá kell vonni, de továbbra is ki kell őket zárni a közös hozzáadottértékadó-rendszerből. Annak érdekében, hogy e változások egységesen azonos időponttól kezdődően kerüljenek alkalmazásra, az említett területeknek az Unió vámterületébe való bevonása 2020. január 1-jétől kell, hogy alkalmazandó legyen.
- (3) A Vámkódexet módosítani kell annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a kötelező érvényű tarifális felvilágosításra (KTF) vonatkozó határozatok jogosultjai a KTF-határozat visszavonásától számított legfeljebb hat hónapig felhasználhatják az említett határozatot, amennyiben a visszavonást az alapozza meg, hogy az említett határozat nem felel meg a vámjogszabályoknak, vagy hogy a KTF-határozatok meghozatalának feltételei nem teljesültek vagy már nem teljesülnek.
- (4) Az átmeneti megőrzést is hozzá kell adni azon vámalakosságok listájához, amelyekre vonatkozik a Vámkódex azon rendelkezése, amely szerint megszűnik a meg nem felelés miatti vámtartozás, amennyiben a mulasztásnak nem volt jelentős hatása az érintett eljárás helyes lefolytatására, az nem valósított meg megtévesztési kísérletet, és a helyzetet később rendezték. A vámtartozás említett esetekben való megszűnése szempontjából az átmeneti megőrzést ugyanúgy kell kezelni, mint egy vámeljárást. A Vámkódex említett rendelkezésének kiegészítésére vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazást szintén módosítani kell, hogy az magában foglalja az átmeneti megőrzést is.
- (5) Ha a vámhatóságnak érvénytelenítenie kell egy belépési gyűjtő árunyilatkozatot amiatt, hogy az árunyilatkozat tárgyát képező árukat nem hozták be az Unió vámterületére, akkor a belépési gyűjtő árunyilatkozatot az annak benyújtását követő 200 nap elteltével haladéktalanul érvényteleníteni kell, és nem pedig 200 napon belül, mivel utóbbi azt az időszakot jelenti, amelyen belül az árukat be kell szállítani az Unió vámterületére.
- (6) Annak érdekében, hogy a vámhatóságok megfelelő kockázatelemzést és megfelelő kockázatalapú ellenőrzéseket végezzenek, biztosítani kell, hogy a gazdálkodók a nem uniós áruk esetében – egy belépési gyűjtő árunyilatkozat formájában – érkezés előtti adatokkal és információkkal lássák el a vámhatóságokat. Amennyiben az áruk az Unió vámterületére történő beszállítása előtt nem került sor belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtására, és a benyújtási kötelezettség alóli mentesítésre sem került sor, a gazdálkodóknak a vám-árunyilatkozataikban vagy átmeneti megőrzési árunyilatkozataikban kell benyújtaniuk a rendszerint a belépési gyűjtő

⁽¹⁾ HL C 367., 2018.10.10., 39. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. január 31-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. február 18-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

árunyilatkozatban szereplő adatokat és információkat. E célból annak a lehetőségnek, hogy belépési gyűjtő árunyilatkozat helyett vám-árunyilatkozatot vagy átmeneti megőrzési árunyilatkozatot nyújtsanak be, csak akkor kell nyitva állnia, ha az áruk vám elé állításának helye szerinti vámhatóság azt megengedi. Ha a vámhatóságnak érvénytelenítenie kell egy átmeneti megőrzési árunyilatkozatot amiatt, hogy az árunyilatkozat tárgyát képező árukat nem állították vám elé, akkor az említett árunyilatkozatot az annak benyújtását követő 30 nap elteltével haladéktalanul érvényteleníteni kell, és nem pedig 30 napon belül, mivel utóbbi azt az időszakot jelenti, amelyen belül az árukat vám elé kell állítani.

- (7) A behozatali vám alóli teljes mentességet biztosítani kell azon áruk esetében, amelyeket passzív feldolgozási eljárás keretében javítottak meg vagy módosítottak egy olyan országban vagy területen, amellyel az Unió ilyen mentességet előíró nemzetközi megállapodást kötött, hogy biztosított legyen az Unió e téren tett nemzetközi kötelezettségvállalásainak teljesítése. Mivel e mentesség hatálya azon termékek behozatalára korlátozódik, amelyeket az érintett országban vagy területen javítottak meg vagy módosítottak, e mentesség nem terjeszthető ki a helyettesítő árukból előállított, megjavított vagy módosított termékek behozatalára vagy a szabvány csererendszer szerinti helyettesítő termékek behozatalára. A behozatali vám alóli mentesség ezért nem kell alkalmazni az említett árukra és termékekre.
- (8) Ha a vámhatóságnak érvénytelenítenie kell egy kilépési gyűjtő árunyilatkozatot vagy újrakiviteli értesítést amiatt, hogy az érintett árukat nem szállították ki az Unió vámterületéről, akkor az árunyilatkozatot vagy értesítést az annak benyújtását követő 150 nap elteltével haladéktalanul érvényteleníteni kell, és nem pedig 150 napon belül, mivel utóbbi azt az időszakot jelenti, amelyen belül az árukat ki kell szállítani az Unió vámterületéről.
- (9) A vámunió hatékony működésének lehetővé tételére és a közös kereskedelempolitika végrehajtására irányuló alapvető célok eléréséhez az arányosság elvével összhangban szükséges és helyénvaló kezelni a Vámkódex végrehajtása során az annak hatálybalépése óta eltelt időszakban észlelt néhány technikai problémát, bevonni egy tagállam két területét az Unió vámterületébe, és hozzáigazítani a Vámkódexet az olyan nemzetközi megállapodásokhoz, amelyek a Vámkódex elfogadásakor még nem voltak hatályban. E rendelet az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (4) bekezdésével összhangban nem lépi túl a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (10) A 952/2013/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 952/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (1) bekezdésének tizenkettedik franciabekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„— az Olasz Köztársaság területe, kivéve Livigno területét.”.

2. A 34. cikk (9) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Ha egy KTF- vagy KSZF-határozat az (1) bekezdés b) pontjának vagy a (2) bekezdésnek megfelelően érvényét veszti, vagy ha azt az (5), (7) vagy (8) bekezdésnek megfelelően visszavonják, a KTF- vagy KSZF-határozat továbbra is felhasználható az adott határozat alapján és érvényességének lejártá vagy visszavonása előtt kötött, kötelező érvényű szerződések tekintetében. Ez a további felhasználhatóság nem vonatkozik azokra az esetekre, amikor a KSZF-határozatot kívülről kívánt áruk tekintetében hozták.”

3. A 124. cikk (1) bekezdése h) pontjának i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. a mulasztás, amely vámtartozás keletkezéséhez vezetett, nem volt jelentős hatással az átmeneti megőrzés vagy az érintett vámeljárás helyes lefolytatására, és nem valósított meg megtévesztési kísérletet;”.

4. A 126. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„126. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározza azon mulasztások listáját, amelyek nincsenek jelentős hatással az átmeneti megőrzés vagy az érintett vámeljárás helyes lefolytatására és kiegészítse a 124. cikk (1) bekezdése h) pontjának i. alpontját.”

5. A 129. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben azon árukat, amelyekre vonatkozóan belépési gyűjtő árunyilatkozatot nyújtottak be, nem szállítják be az Unió vámterületére, a vámhatóságnak az alábbi esetekben haladéktalanul érvénytelenítenie kell az említett árunyilatkozatot:

- a) a nyilatkozattevő kérelmére; vagy
- b) az árunyilatkozat benyújtását követő 200 nap elteltével.”

6. A 139. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Ha a vám elé állított nem uniós árukra vonatkozóan nem nyújtottak be belépési gyűjtő árunyilatkozatot, és ilyen árunyilatkozat benyújtására vonatkozó mentesség nem áll fenn, akkor a 127. cikk (4) bekezdésében említett személyek valamelyikének a 127. cikk (6) bekezdésének sérelme nélkül haladéktalanul be kell nyújtania ezen árunyilatkozatot vagy – amennyiben a vámhatóság azt megengedi – ahelyett egy vám-árunyilatkozatot vagy egy átmeneti megőrzési árunyilatkozatot. Ha ilyen körülmények között vám-árunyilatkozat vagy átmeneti megőrzési árunyilatkozat benyújtására kerül sor, annak tartalmaznia kell legalább a belépési gyűjtő árunyilatkozathoz szükséges adatokat.”

7. A 146. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben azon árukat, amelyekre vonatkozóan átmeneti megőrzési árunyilatkozatot nyújtottak be, nem állítják vám elé, akkor a vámhatóságnak az alábbi esetekben haladéktalanul érvénytelenítenie kell az említett árunyilatkozatot:

- a) a nyilatkozattevő kérelmére; vagy
- b) az árunyilatkozat benyújtását követő 30 nap elteltével.”

8. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„260a. cikk

Nemzetközi megállapodások keretében megjavított vagy módosított áruk

(1) A behozatali vám alóli teljes mentességet kell biztosítani a passzív feldolgozási eljárás alá vont árukból származó feldolgozott termékekre, amennyiben a vámhatóságok számára elfogadható módon megállapítást nyert, hogy:

- a) az áruk javítására vagy módosítására az Unió vámterületén kívüli olyan országban vagy területen került sor, amellyel az Unió ilyen mentességet előíró nemzetközi megállapodást kötött; és
- b) az a) pontban említett megállapodásban a behozatali vám alóli mentességre vonatkozóan megállapított feltételek teljesülnek.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a 223. cikk szerinti helyettesítő árukból származó feldolgozott termékekre, valamint a 261. és a 262. cikkben említett helyettesítő termékekre.”

9. A 272. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben azokat az árukat, amelyekre vonatkozóan kilépési gyűjtő árunyilatkozatot nyújtottak be, nem szállítják ki az Unió vámterületéről, a vámhatóságnak az alábbi esetekben haladéktalanul érvénytelenítenie kell az említett árunyilatkozatot:

- a) a nyilatkozattevő kérelmére; vagy
- b) az árunyilatkozat benyújtását követő 150 nap elteltével.”

10. A 275. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben azokat az árukat, amelyekre vonatkozóan újrakiviteli értesítést nyújtottak be, nem szállítják ki az Unió vámterületéről, a vámhatóságnak az alábbi esetekben haladéktalanul érvénytelenítenie kell az említett értesítést:

- a) a nyilatkozattevő kérelmére; vagy
- b) az értesítés benyújtását követő 150 nap elteltével.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 1. cikk (1) bekezdését 2020. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. március 19-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

IRÁNYELVEK

A TANÁCS (EU) 2019/475 IRÁNYELVE

(2019. február 18.)

a 2006/112/EK és a 2008/118/EK irányelvnek az olasz Campione d'Italia településnek és a Luganói-tó olaszországi vizeinek az Unió vámterületébe, valamint a 2008/118/EK irányelv területi hatálya alá történő bevonása érdekében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) 2017. július 18-i levelében Olaszország azt kérte, hogy vonják be az olasz Campione d'Italia települést és a Luganói-tó olaszországi vizeit az Unió a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽³⁾ meghatározott vámterületébe, valamint a jövedéki adó céljából a 2008/118/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ területi hatálya alá, azonban a hozzáadottérték-adó céljából ezek a területek maradjanak a 2006/112/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ területi hatályán kívül.
- (2) Az olasz Campione d'Italia települést (egy Svájc területébe ékelődő olasz exklávé), valamint a Luganói-tó olaszországi vizeit indokolt bevonni az Unió vámterületébe, mivel az e területek kizárását megalapozó korábbi okok – így például az ezek elszigeteltsége és gazdasági hátrányai – már nem érvényesek. Ugyanezen okokból az említett területeket indokolt bevonni a 2008/118/EK irányelv területi hatálya alá.
- (3) Olaszország ugyanakkor fenn kívánja tartani az említett területeknek a 2006/112/EK irányelv területi hatálya alól történő kizárását, mivel ez elengedhetetlen ahhoz, hogy a Svájcban letelepedett, illetve az olasz Campione d'Italia településen letelepedett gazdasági szereplők – egy helyi, a svájci hozzáadottértékadó-rendszerhez igazodó közvetett adózási rendszer alkalmazása révén – továbbra is egyenlő versenyfeltételeket élvezzenek.
- (4) Ezen irányelv módosításait szorosan össze kell kapcsolni az (EU) 2019/474 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ módosításával. Ezért az említett módosításokhoz kapcsolódó nemzeti átültető intézkedéseket ugyanattól a naptól indokolt alkalmazni, mint ezen rendelet módosítását.
- (5) A 2006/112/EK és a 2008/118/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁾ 2018. október 2-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ 2018. július 11-i vélemény (HL C 367., 2018.10.10., 117. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámködex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2008/118/EK irányelve (2008. december 16.) a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 9., 2009.1.14., 12. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/474 rendelete (2019. március 19.) az Unió Vámködex létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendelet (lásd e Hivatalos Lap 38. oldalát).

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv 6. cikke a következőképpen módosul:

1. az (1) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„f) Campione d'Italia;

g) a Luganói-tó olaszországi vizei.”;

2. a (2) bekezdés f) és g) pontját el kell hagyni.

2. cikk

A 2008/118/EK irányelv 5. cikk (3) bekezdésében az f) és g) pontokat el kell hagyni.

3. cikk

(1) A tagállamok 2019. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket az rendelkezéseket 2020. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2019. február 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
N. BĂDĂLĂU

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU